

Παλμός του Άνω Κ

ΕΤΑΙΡΙΑ ΗΠΕΙΡ. ΜΕΛΕΤΩΝ
450 01 ΙΩΑΝΝΙΝΑΔΙΜΗΝΙΑΙΟ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΩΝ ΑΝΩ ΚΑΛΑΜΑ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΧΡΟΝΟΣ 13ος ♦ ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2002 ♦ ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 132 ♦ Εκδότης: Ομοσπονδία Άνω Καλαμά, Κολωνού 48, Τ.Κ. 104 37 Αθήνα

ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΑΝΩ ΚΑΛΑΜΑ Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΠΕΤΕΙΟΥ ΤΟΥ «ΟΧΙ»

Η Ομοσπονδία μας, των Αδελφοτήτων Άνω Καλαμά για άλλη μια χρονιά, γιόρτασε την επέτειο του «ΟΧΙ» με λιτό και απλό τρόπο αλλά με μεγάλο σεβασμό, όπως και αρμόζει στους ήρωες του '40.

Η εκδήλωση έγινε την Κυριακή 10 Νοεμβρίου 2002 στην αίθουσα της Αδελφότητας Βασιλοπουλιωτών με επιτυχία, για να τιμήσει τις ηρωικές μορφές και να θυμίσει στιγμές του έπους του 1940.

Ο Πρόεδρος της Ομοσπονδίας Γιάννης Φούκας αφού καλωσόρισε τους παρισταμένους αναφέρθηκε εν συντομία στην ιστορική επέτειο και κάλεσε τους Δημάρχους Καλπακίου κ. Κώστα Καψάλη, Άνω Καλαμά κ. Σταύρο Βιρβίλη και του Κεντρικού Ζαγορίου κ. Παπαναστασίου, που ήρθαν ειδικά για την εκδήλωση αυτή, καθώς και τον Πρόεδρο της Πανεπειρωτικής κ. Κώστα Αλεξίου, να απευθύνουν σύντομο χαιρετισμό.

Αμέσως μετά ο κ. Κυριάκος Περιμένης, λυκειάρχης και εγγονός του ήρωα της Πίνδου συνταγματάρχη Κων/νου Δαβάκη, εκφώνησε τον πανηγυρικό λόγο ως κεντρικός ομιλητής, βασιζόμενος στο συναισθηματικό και οικογενειακό δεσμό του με τον παραπάνω ήρωα, αλλά και στην επιστημονική έρευνα και αναζήτηση της αλήθειας καθώς και στην παράθεση μαρτυριών. Αναφέρθηκε δε στο ιστορικό της μάχης της Πίνδου, στην προσωπικότητα του συνταγματάρχη Κων/νου Δαβάκη, στο άδοξο τέλος του και στις υποθήκες για μια νέα Ελλάδα, κοινωνικά δίκαια και πολιτικά ανεξάρτητη.

Ακολούθησε προβολή βιντεοκασέτας, προσφορά του Δημάρχου Καλπακίου κ. Κώστα Καψάλη, σχετικά με την μάχη του Καλπακίου. Τόσο η βιντεοπαρουσίαση όσο και η ε-

Στιγμιότυπα από την εκδήλωση. Στη μεγάλη φωτ. στην πρώτη σειρά διακρίνονται οι δήμαρχοι που παραβρέθηκαν στη γιορτή, ο βουλευτής κ. Τασούλας και ο πρόεδρος της ΠΣΕ κ. Αλεξίου. Στη μικρή φωτ. ο κ. Περιμένης αριστερά, εκφωνεί την ομιλία του, έχοντας στο πλάι του τον πρόεδρο της Ομοσπονδίας κ. Γιάννη Φούκα.

μπεριστατωμένη ομιλία του κ. Περιμένης καταχειροκροτήθηκαν και έγιναν με ενθουσιασμό δεκτά από το ακροατήριο.

Το χορευτικό παραδοσιακό συγκρότημα, των Ηπειρωτών Δήμου Ζεφυρίου, με την εξαιρετική εμφάνισή του σε τοπικούς χορούς της περιοχής, έβαλε κι αυτό την δική του σφραγίδα για την πετυχημένη αυτή εκδήλωση, κλείνοντας κατά το καλύτερο τρόπο την βραδιά.

Τίμησαν την εκδήλωση με την παρουσία τους, πέρα από τους προαναφερθέντες Δημάρχους, ο Βουλευτής Ιωαννίνων κ. Κ. Τασούλας, ο Πρόεδρος της Πανεπειρωτικής οι μέλη του Δ.Σ. αυτής, εκπρόσωποι Ομοσπονδιών, πρόεδροι και εκπρόσωποι Αδελφοτήτων της περιοχής μας και φυσικά πολλοί ανώνυμοι Ηπειρώτες.

Η ΧΟΡΟΕΣΠΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

Το Σάββατο 14 Δεκεμβρίου 2002 η Ομοσπονδία Αδελφοτήτων Άνω Καλαμά, πραγματοποίησε για δεύτερη συνεχή χρονιά, χοροεσπερίδα, στο Κοσμικό Κέντρο «ΑΡΧΟΝΤΙΚΟ» στο Περιστέρι.

Το πρόγραμμα άνοιξε με το καλωσόρισμα και την εκφώνηση των επισήμων καλεσμένων από το μέλος του Δ.Σ. κ. Γεώργιο Αναγνωστόπουλο. Ακολούθησε σύντομος χαιρετισμός από τον Πρόεδρο της Π.Σ.Ε. κ. Κώστα Αλεξίου και από τον Πρόεδρο της Ομοσπονδίας μας κ. Γιάννη Φούκα, ο οποίος τόνισε πως στα χωριά μας υπάρχουν ακόμα ξεχασμένες ψυχούλες, που έχουν ανάγκη μιας ζεστής ανθρώπινης κουβέντας, την ανάγκη της επικοινωνίας και ζήτησε από τον Πρόεδρο της Πανεπειρωτικής να πιέσουμε όλοι μαζί την πολιτεία να δείξει το ανθρώπινο πρόσωπό της σ' αυτούς τους ξεχασμένους. Ακόμη να συνεργαστούμε με τους τοπικούς παράγοντες της περιοχής μας, για να δούμε αναγκαστικά να εφαρμοστεί κι εκεί το πρόγραμμα «ΒΟΗΘΕΙΑ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ», ώστε να απαλυνθεί έστω και λίγο ο πόνος της μοναξιάς των απομονωμένων και ανήμπορων ηλικιωμένων συμπατριωτών μας.

Για δεύτερη συνεχή φορά, μετά από αρκετά χρόνια, εμφανίστηκε το παραδοσιακό

Το χορευτικό της Ομοσπονδίας μας κατά την παρουσίασή του στην χοροεσπερίδα.

χορευτικό συγκρότημα της Ομοσπονδίας μας, πλαισιωμένο μόνο από γυναίκες, άρτια ντυμένες, που γοήτευσαν και ενθουσίασαν με την όλη παρουσία τους.

Το χορό άνοιξαν οι επίσημοι με το Δ.Σ. της Ομοσπονδίας, για ν' ακολουθήσουν τμηματικά όλοι οι κοντοχωριανοί που βρέθηκαν τούτη την βραδιά σ' αυτόν τον όμορφο χώρο. Το γλέντι που κράτησε μέχρι της πρώτης ώρας, είχε κέφι αλλά και ωραία ατμόσφαιρα.

Όλοι οι παριστάμενοι έμειναν ευχαριστημένοι πλην του Δ.Σ. της Ομοσπονδίας για την μικρή εν σχέσει με την αναμενόμενη προσέλευση των κοντοχωριανών και φίλων της. Πράγματι αρκετές αδελφότητες δεν έδωσαν το παρόν τους. Γιατί άραγε;

ΜΟΡΦΕΣ ΤΗΣ ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ ΜΑΣ

Του ΓΙΑΝΝΗ ΣΑΡΡΑ
Δημοσιογράφου - Συγγραφέα

Τα στοιχεία που συνθέτουν την παράδοση είναι πολλά και καλύπτουν όλες τις μορφές του ιστορικού και λαογραφικού μας βίου, και ως πολιτιστικές αξίες περνούν, από γενιά σε γενιά στους μεταγενέστερους και επιδρούν ανάλογα θετικά ή αρνητικά στην εξελικτική πορεία του λαού.

Ο Δημήτρης Γληνός γράφει: «Η ιστορική παράτηρή μας δείχνει πως ένα μέρος από τις αξίες αυτές έχουν υποσυνείδητα στη ζωή των μεταγενέστερων και διατηρούν τη ζωτική τους δύναμη, άρα κανονίζουν και αυτές, ως πνευματικά και ηθικά ελατήρια, την ενέργεια των ανθρώπων».

Η υποσυνείδητη αυτή επιβίωση των αξιών του πολιτισμού, γίνεται με συνέχεια ιστορική και όχι αλματικά, είναι κληρονομιά που περνά από γενιά σε γενιά... Έτσι λ.χ. περνούν στους μεταγενέστερους και χωρίς συνειδητή προσπάθεια, γνωστικοί τύποι, θρησκευτικές και φιλοσοφικές ιδέες, ποιητικοί και λογοτεχνικοί τύποι, μαντικά, αρχιτεκτονικά, γλυπτικά, βιοτεχνικά μοτίβα και γενικά εκφραστικές μορφές και τεχνικά μέσα. Και ως άμεση, ηθική κληρονομιά, ήθη και έθιμα, μορφές κοινωνικών και πολιτικών σχέσεων, δικαιολογικές αντιλήψεις, γνωμικά και προφορές. Ο θρύλος, η παράδοση, το παραμύθι, το λαϊκό τραγούδι, είναι ξεχωριστοί τύποι, που μεταφέρουν τις αξίες του παρελθόντος χωρίς συνειδητή προσπάθεια. ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛ. 2

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΑΝΩ ΚΑΛΑΜΑ

Την Δευτέρα 3 Φεβρουαρίου 2003 στην αίθουσα της Αδελφότητας Βασιλοπουλιωτών (Κολωνού 48 - 2ος όροφος, Αθήνα) το απόγευμα ώρα 6.30, η Ομοσπονδία Άνω Καλαμά και το Στέκι Λόγου - Τέχνης και Παράδοσης θα κόψουν από κοινού την πίτα τους.

Παράλληλα θα γίνει και παρουσίαση της Ηπειρώτικης Φορεσιάς.

Περιμένουμε τόσο τα Δ.Σ. και αντιπροσώπους των Αδελφοτήτων όσο και τα μέλη αυτών αλλά και τους φίλους μας, να γιορτάσουμε όλοι μαζί τον ερχομό του νέου έτους.

Το Διοικητικό Συμβούλιο της Ομοσπονδίας Αδελφοτήτων Άνω Καλαμά και η Συντακτική Επιτροπή της Εφημερίδας «Παλμός του Άνω Καλαμά» σας εύχονται ολόψυχα Ειρήνη, Χαρά και Ευτυχία σε όλους σας, η δε νέα χρονιά να είναι γεμάτη υγεία, δημιουργικές στιγμές και ευχάριστες εκπλήξεις.

Διαβάστε
ακόμη

ΤΟ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟ
ΦΥΛΛΟ ΚΑΙ ΑΛΛΑ
.....ΣΕΛ. 3

ΑΠΟ ΤΗ ΔΡΑΣΗ
ΤΩΝ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΩΝ
.....ΣΕΛ. 4

ΑΠΟ ΤΙΣ ΓΙΟΡΤΑΣΤΙΚΕΣ
ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ ΜΑΣ
.....ΣΕΛ. 7

Η ΠΟΡΕΙΑ ΤΗΣ
ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗΣ ΣΤΕΓΗΣ
.....ΣΕΛ. 8

ΜΟΝΗ ΑΓ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ
ΑΝΩ ΠΟΓΔΟΡΙΑΝΗΣ
.....ΣΕΛ. 8

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΑΜΟΙ

Στις 3/11/2002 έγινε ο γάμος της **Μαρίας Δημητρίου** του Αναστασίου και **Αθηνάς (Αετοπέτριάς)**, με τον **Κωνσταντίνο Μπελεργιά** του Αντωνίου στον Ιερό Ναό Ευαγγελιστρίας Πειραιά. Ακολούθησε γλέντι σε κοσμική ταβέρνα. *Τους ευχόμεστε κάθε ευτυχία.*

ΘΑΝΑΤΟΙ

- Στις 5/11/2002 απεβίωσε ο **Βασίλης Χαράλαμπος** του Ιωάννη από το Ραίο Ιωαννίνων σε ηλικία 65 χρονών.
- Στις 7/11/2002 απεβίωσε η **Ελευθερία Μπέντεγκα** του Ευαγγέλου από το Ραίο Ιωαννίνων σε ηλικία 88 χρονών.
- Στις 1/12/2002 απεβίωσε ο **Δημήτρης Μάνος** του Θεοχάρη από την Αετόπετρα Δωδώνης Ιωαννίνων.
- Στις 4/12/2002 απεβίωσε ο **Αθανάσιος Λώλης** από την Αετόπετρα Δωδώνης Ιωαννίνων.
- Στις 13/12/2002 απεβίωσε ο **Αλέξης Λώλης** του Βασίλειου από την Αετόπετρα Δωδώνης Ιωαννίνων.
- Στις 13/12/2002 απεβίωσε ο **Παύλος Μακρής** του Παναγιώτη από το Βασιλόπουλο Ιωαννίνων σε ηλικία 90 ετών. Αιωνία τους η μνήμη.

ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ

- Η **Αδελφότητα Βασιλοπουλιωτών Ηπείρου** εις μνήμη του **Παύλου Μακρή** του Παναγιώτη, προσφέρει το χρηματικό ποσό των 25 ευρώ για τις ανάγκες της Εκκλησίας του χωριού μας, των **Δώδεκα Αποστόλων**.
- Ο **Αποστόλης Παν. Μωραΐτης** από το Βασιλόπουλο Ιωαννίνων εις μνήμη του **μπαμπά του Δημήτρη Αλέξ. Μπαλωμένου** προσφέρει το χρηματικό ποσό των 30 ευρώ στην Αδελφότητα. Αιωνία τους η μνήμη.

ΕΙΣ ΜΗΜΗΝ

- Ο **Φώτιος Οικονόμου** από την **Ιερομνήμη** προσφέρει το ποσό των 20 ευρώ στην εφημερίδα «Παλιός του Άνω Καλαμά» εις μνήμη της θείας του **Ευαγγελίας Μ. Τσιόλλη** θανούσης την 2 Σεπτεμβρίου 2002.
- Ο **Αθανάσιος Θεοδώρου** κάνει προσφορά στην **Αδελφότητα Ιερομνήμης** εις μνήμη των γονιών του.
Η Αδελφότητα Ιερομνήμης τον ευχαριστεί πολύ.
Επίσης ευχαριστεί τον **Φώτιο Δήμου** για την προσφορά του εις μνήμη των γονιών του, την **Δήμου Ελευθερία** σύζυγο του Φώτη για την προσφορά της στην Αδελφότητα εις μνήμη της αδελφής της.
- Ο **Καραχάλιος Σωτήριος** προσφέρει το ποσό των 30 ευρώ στην **Αδελφότητα Ιερομνήμης** και το ποσό των 30 ευρώ στην εφημερίδα «Παλιός του Άνω Καλαμά» εις μνήμη του θανόντος την 31ην Οκτωβρίου 2002 αδελφού του Φώτη Καραχάλιου.
Αιωνία τους η μνήμη.

ΔΙΟΡΘΩΣΗ

Στα Κοινωνικά - Εις Μνήμη του προηγούμενου φύλλου, αντί Ευθυμίας Γ. Μωραΐτη από το Βασιλόπουλο, το σωστό είναι Ευθολία Γ. Μωραΐτη.

ΠΡΟΣΟΧΗ

Προς τον φίλο αναγνώστη της εφημερίδας μας, που έστειλε ανώνυμη επιστολή για δημοσίευσή κειμένου του.
Λυπούμαστε, δεν μπορούμε να το δημοσιεύσουμε ανυπόγραφο.

Η Συντακτική Επιτροπή

ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΦΕΥΓΟΥΝ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΕΣΙΟΣ (ΝΑΣΙΟΓΙΩΤΗΣ)

Στις 25 Νοεμβρίου έφυγε απ' τη ζωή ο Αθανάσιος Μπέσιος, Νασιογιώτης, απ' το Ριχάριβο.
Ο μπαρμπα-Νάσιος ήταν ένας καλόκαρδος άνθρωπος, πανέξυπνος, ευγενέστατος.
Πάντα θα εύρισκε έναν καλό λόγο να πει για τον καβέντα.
Υπηρέτησε επί πολλά χρόνια στην Αγροφυλακή, στο Μαζαράκι και στον Καταρράκτη.
Στην πολύχρονη αυτή θητεία του είχε σα γνώμονα και σαν αρχή το συμβιβασμό, τη νουθεσία, τους ήπιους τόνους, τη δικαιοσύνη.
Τις δεκαετίες του '50 και του '60 ακόμη, τα χωριά μας είχαν ζωντανά. Υπήρχε περισσότερος κόσμος, υπήρχαν νέοι, που λίγο πολύ, όλοι είχαν ζωντανά, όλοι έσπερναν και επέμενο ήταν να γίνουν ζήμιες στα σπατά ή στα λειβάδια.
Ο ρόλος του αγροφύλακα ήταν δύσκολος. Έπρεπε να γυρίζει κάθε μέρα την περιφέρεια που είχε στην ευθύνη του, να προλαβαίνει τις ζήμιες ή να τις ανακαλύπτει αν ο δράστης τις απέκρυπτε. Στη συνέχεια έκανε την «αποζήμια» δηλαδή κοστολόγησε το ύψος της ζημιάς με δικαιοσύνη και υποχρέωνε τον υπεύθυνο να καταβάλει στον παθόντα τα ανάλογα χρημάτα ή και ειδικά καμιά φορά, σαν αποζημίωση. Διαφορετικά οι διαφορές λύνονταν στο Ειρηνοδικείο της Ζίτας.
Την τελευταία αυτή λύση ο μπαρμπα-Νάσιος την απέφευγε όσο μπορούσε, γιατί και οικονομικοί κόστος υπήρχε για τους εμπλεκόμενους και ταλαιπωρία, προκειμένου να πάνε στη Ζίτσα πεζοί ή με το όλογο αλλά και «οι καρδιές τους

χαλούσαν», όποια κι αν ήταν η απόφαση του δικαστή.
Με το διαπεραστικό σφύριγμα της υπηρεσιακής του σφυρίχτρας προεβόλυνε τον κάθε νοικοκυριό ότι έπρεπε να ελέγχει τα ζώα του και να σέρβεται τα σπατά του συγχωριανού του.
Συνήθως σφύριζε απ' το Μέγα Λιθάρι της Βίγλας στην περιοχή του Μαζαράκι και απ' την Παγούνη.
Στο άκουσμα της σφυρίχτρας ο καβέντας ένιωθε κάποια ασφάλεια για τα γεννημάτά του. Συγχρόνως όσοι έβοσκαν τα ζώα τους πετάγονταν όρθιοι για να διαπιστώσουν αν όλα βρισκόταν μέσα στα δικά τους κτήματα. Αμπέλια, σιτάρια, μπιστόνια, καλαμπόκια, τριφυλλία, λειβάδια, οπωροφόρα δέντρα, όλα ήταν υπό την επιτήρηση του αγροφύλακα, υπό τη φρουρά του μπαρμπα-Νάσιου.
Φεύγοντας απ' τη ζωή ο μπαρμπα-Νάσιος δεν φτώχυνε μόνο η οικογένειά του. Δε φτώχυνε μόνο το Ριχάριβο.
Φτώχυναν τα χωριά μας, κι ακόμα περισσότερο, φτώχυνε περισσότερο ο φτωχός από κόσμο, τόπος μας.
Ας είναι ελαφρύ το χάρμα που σε σκεπάει ολημόντη μπαρμπα-Νάσιε.
Γιάννης Φούκας
Πρόεδρος της Ομοσπονδίας Άνω Καλαμά

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΑΝΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΧΑΡΗ

Ο ακνίδιος θάνατος του Αετοπετρίτη Δημήτρη Μάνου του Θεοχάρη, ξάφνιασε τόσο την πατρική του οικογένεια, όσο και τους χωριανούς, φίλους και συγγενάτες του.
Μέλος της πολυμελούς οικογένειας του αρτεργάτη Θεοχάρη Μάνου του Θωμά, ο Δημήτρης ή ο Τάκης όπως τον αποκαλούσαν αν χωριανό μας, εργαζόμενος την ημέρα έβγαλε το νυχτερινό γυμνάσιο του Βοτανικού, όπου και

γεννήθηκε εκεί το 1943, έδωσε εξετάσεις και εισάγεται στην Πάντειο Ανωτάτη Σχολή Πολιτικών Επιστημών (ΠΑΣΠΙΕ), το σημερινό Πάντειο Πανεπιστήμιο στις αρχές της δεκαετίας του 1960.
Φοιτητής της Παντείου, συνεργάζεται με την μικρή αδερφή του και συστήνουν Βιοτεχνία Υποκαμίων με καλά αποτελέσματα.
Μετά την αποφοίτησή του, ο Τάκης θένας ένιωθε κάποια ασφάλεια για τα γεννημάτά του. Συγχρόνως όσοι έβοσκαν τα ζώα τους πετάγονταν όρθιοι για να διαπιστώσουν αν όλα βρισκόταν μέσα στα δικά τους κτήματα. Αμπέλια, σιτάρια, μπιστόνια, καλαμπόκια, τριφυλλία, λειβάδια, οπωροφόρα δέντρα, όλα ήταν υπό την επιτήρηση του αγροφύλακα, υπό τη φρουρά του μπαρμπα-Νάσιου.
Φεύγοντας απ' τη ζωή ο μπαρμπα-Νάσιος δεν φτώχυνε μόνο η οικογένειά του. Δε φτώχυνε μόνο το Ριχάριβο.
Φτώχυναν τα χωριά μας, κι ακόμα περισσότερο, φτώχυνε περισσότερο ο φτωχός από κόσμο, τόπος μας.
Ας είναι ελαφρύ το χάρμα που σε σκεπάει ολημόντη μπαρμπα-Νάσιε.
Γιάννης Φούκας
Πρόεδρος της Ομοσπονδίας Άνω Καλαμά

ΜΟΡΦΕΣ ΤΗΣ ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ ΜΑΣ

ΝΥΣΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛ. 1

Αυτές οι άμεσα κληρονομημένες αξίες αποτελούν το συντηρητικό θεμέλιο κάθε πολιτισμού και το γνήσιότερο δεσμό με το παρελθόν του...
Εκτός όμως από την άμεση αυτή μεθόδου και επιβίωση των αξιών, που καθώς είπαμε γίνεται χωρίς συνειδητή προσπάθεια, έχουμε και τη συνειδητή προσπάθεια να ξαναφέρουν, να συντηρήσουν και να εκμεταλλευτούν τις αξίες του παρελθόντος...
Όπως βλέπουμε, ο Δημήτρης Γιάννης εδώ μας σκιαγραφεί με ιδιαίτερη σαφήνεια, τις μορφές της παράδοσης, και, το πώς αυτές, ανυψώθηκαν ή συνειδητά επιβιώνουν στο χρόνο.
Ας εξετάσουμε όμως αυτές τις αξίες, όχι φυσικά όλες αλλά τις σημαντικότερες και πιο χαρακτηριστικές.

Η ΓΛΩΣΣΑ

Η γλώσσα αποτελεί την ουσιαστικότερη μορφή παράδοσης, με την οποία ο κάθε λαός αποδεικνύει την εθνική του ταυτότητα. Και όπως έχει αποδειχθεί, λαοί που έχασαν τη γλώσσα τους, έχασαν και την εθνική τους ταυτότητα.
Ο Ελληνικός λαός δια μέσου των χιλιετηρίδων ζωής του, παρά τις ποικιλομορφίες και μακροχρόνιες περιπέτειές του, με όλα τα δυναμικά της ψυχοσυνθέσεις του, και την αγάπη προς την πατρίδα, κατόρθωσε να διατηρήσει τη γλώσσα του, να την αναπροσαρμόζει σταδιακά και διαχρονικά και χωρίς να την αποδοιμαίνει απ' τον πλούτο, τη γλυκύτητα και την ομορφιά της να την κρατήσει ζωντανή κοντά στις ρίζες της. Αλλά ως

Η ΓΛΩΣΣΑ

αφήσουμε να μας μιλήσει γι' αυτήν ο τ. Εκπαιδευτικός Σύμβουλος Δημοτικής Εκπαίδευσης **Χρήστος Γιάντζιος**.
«Η ζωντανή μας γλώσσα ακολουθήσε κι αυτή το βιολογικό νόμο της εξελικτικότητας και της προσαρμογής στη μοίρα και την ιστορία του έθνους μας.
Η αρχαία γλώσσα αποτελεί μια ιστορική φάση με διαχρονικά στάδια στη μακραίωνη εξέλιξη της γλώσσας μας, που μιλιέται επί τρεις χιλιετίες σ' αυτή τη δοξασμένη χώρα.
Το τελευταίο της στάδιο σήμερα είναι η δημοτική μας γλώσσα, που με τον εκφραστικό της πλούτο μπόρεσε να ορίσει με ακρίβεια όλες τις επιστήμες, να ερμηνεύσει τη φύση και να απεικονίσει με άφατη τελειότητα όλες τις εφάνσεις του ανθρώπινου βίου στη μακραίωνη ανέλιξή του.
Ως ζωντανή γλώσσα, δυναμική, ενεργητική και δημιουργική, δεν έμεινε στην ιστορική διαχρονική διαδρομή ξεριζωμένη και απολιθωμένη.
Με περίσσεια πλαστικότητας, αγκύλασε τα γλωσσικά εκείνα στοιχεία που ήταν απαραίτητα, τα αφομοίωσε μέσα στο δικό της πλατύ εννοιολογικό θησαυρό, χωρίς ποτέ να κινδυνεύει να μείνει στεία, φορμαλιστική και στατική. Και τούτο γιατί σε καμιά περίπτωση δε στερήθηκε τον ασπείρευτο γλωσσικό πλούτο της πατρίδας μας γλώσσας μας.
Έτσι, αποκτούσε πάντοτε τη ζωντάνια της, τη φρεσκάδα και τη δροσιά, που ήταν απαραίτητα για την ανανέωσή της.
Έτσι, γεννήθηκε το ώριμο τέκνο με το ζωνόγιο σπέρμα κοντά στις ρίζες της. Αλλά ως

σική σεργιανιά του λαού μας, τη μητέρα της δημιουργίας, η Γλώσσα μας, πλάσμα του φωτός και της ευκрасίας.
Κάποτε αυτό το όμορφο και υψηλό πνευματικό δημιούργημα του λαού μας, ορισμένοι διανοούμενοι, από καλή πρόθεση, αλλά αποκομμένη από το λαό, από την πραγματικότητα, «προσχώνουν τη θρακιά του λαού».
Είναι αλήθεια ότι δεκάδες χρόνια η περισσότερη πνευματική ενδυνάμεια χάθηκε μέσα στην άγονη τριβή με τους τύπους και την πνευματοκτονία τυπολατρείας.
Ευτυχώς που η λειτουργικότητα της γλώσσας δεν μπορούν οι τύποι να την υποκαταστήσουν και να την υποβαθμίσουν. Ούτε οι γλωσσάκι μνημονές της δημοτικής με τα άχαρα φορμαρίσματα μπορούν ν' αφαιρέσουν τη ζωντάνια και τη δροσιά της γλώσσας μας, ούτε οι καθαρευουσιάνοι με τα κατακόθια της αρχαιοπληθίας και τα μεταποιημένα τυπικά της δημοσυργού του γλωσσικού πραγματικότητας.
Με περίσσεια πλαστικότητας, αγκύλασε τα γλωσσικά εκείνα στοιχεία που ήταν απαραίτητα, τα αφομοίωσε μέσα στο δικό της πλατύ εννοιολογικό θησαυρό, χωρίς ποτέ να κινδυνεύει να μείνει στεία, φορμαλιστική και στατική. Και τούτο γιατί σε καμιά περίπτωση δε στερήθηκε τον ασπείρευτο γλωσσικό πλούτο της πατρίδας μας γλώσσας μας.
Έτσι, αποκτούσε πάντοτε τη ζωντάνια της, τη φρεσκάδα και τη δροσιά, που ήταν απαραίτητα για την ανανέωσή της.
Έτσι, γεννήθηκε το ώριμο τέκνο με το ζωνόγιο σπέρμα κοντά στις ρίζες της. Αλλά ως

γεννήθηκε εκεί το 1943, έδωσε εξετάσεις και εισάγεται στην Πάντειο Ανωτάτη Σχολή Πολιτικών Επιστημών (ΠΑΣΠΙΕ), το σημερινό Πάντειο Πανεπιστήμιο στις αρχές της δεκαετίας του 1960.
Φοιτητής της Παντείου, συνεργάζεται με την μικρή αδερφή του και συστήνουν Βιοτεχνία Υποκαμίων με καλά αποτελέσματα.
Μετά την αποφοίτησή του, ο Τάκης θένας ένιωθε κάποια ασφάλεια για τα γεννημάτά του. Συγχρόνως όσοι έβοσκαν τα ζώα τους πετάγονταν όρθιοι για να διαπιστώσουν αν όλα βρισκόταν μέσα στα δικά τους κτήματα. Αμπέλια, σιτάρια, μπιστόνια, καλαμπόκια, τριφυλλία, λειβάδια, οπωροφόρα δέντρα, όλα ήταν υπό την επιτήρηση του αγροφύλακα, υπό τη φρουρά του μπαρμπα-Νάσιου.
Φεύγοντας απ' τη ζωή ο μπαρμπα-Νάσιος δεν φτώχυνε μόνο η οικογένειά του. Δε φτώχυνε μόνο το Ριχάριβο.
Φτώχυναν τα χωριά μας, κι ακόμα περισσότερο, φτώχυνε περισσότερο ο φτωχός από κόσμο, τόπος μας.
Ας είναι ελαφρύ το χάρμα που σε σκεπάει ολημόντη μπαρμπα-Νάσιε.
Γιάννης Φούκας
Πρόεδρος της Ομοσπονδίας Άνω Καλαμά

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

ΤΟ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟ ΦΥΛΛΟ ΚΑΙ ΑΛΛΑ

Γράφει ο Παναγ. Ι. Μάνος

«Περιφρονώντας τον θάνατον και με το χαμόγελο στα χείλη, με τις μυθικές επιδόσεις τους και φωνάζοντας αέρα...» γράφει ο ΠΑΛΜΟΣ για τον 62ο εορτασμό του «ΟΧΙ» του 1940.
Κι εμείς είδαμε απ' άλλη θέση και για πολλοστή φορά μπροστά στα μάτια μας, με τα τότε και τα σημερινά μέσα επικοινωνίας, μια τέτοια επέλαση πάνω στο παγωμένο χιόνι. Είδαμε να επελαύνουν οι φαντάροι πατεράδες μας. Να επελαύνουν φωνάζοντας «αέρα» και να «πέρτουν», άλλος εδώ, άλλος εκεί, άλλος παρέκει, και οι πολλοί να τρέχουν πάνω στο παγωμένο χιόνι, στόχοι αλάνθαστοι, φωνάζοντας «αέρα» και με την «εφ' όθλου λόγη» έτοιμη, έχαστο όλο της στιγμής. Κι αλλ'άλλος κανάλι λέμε δυο λόγια τυπικά, για τα τελευταία και της φυλής μας το καθήκον. Κι απ' μετά ρυθμίζουμε της άλλης μέρας τις συνθήκες, αφού για την θυσία εκείνων την κάνουμε κι αργία.

Όχι φίλοι Πατριώτες. Ας μην είμαστε καθόλου ήσυχαι ότι η «λευτεριά» αυτή είναι ήσυχου, δεδομένη και αιώνια και ότι θα μπορούσαμε επέλττειν να καρποκυμάστε ασύστολα και άνευ συνεπειών την θυσία των ηρώων εκείνων. Ας μην ξεχνάμε ότι οι γιορτές από το νόημα έχουν κι αυτά τα μηνύματα διδασκούν, και πρέπει νάμαστε εκεί για να είμαστε πάντα «λευτεροι».

Τις πραγμακές εντυπώσεις που αφήνουν παραστάσεις όπως αυτές που περιγράφω παραπάνω, για την «ζωντανή» παρακολούθηση της επέλασης των φαντάρων αδελφών μας, τις κάνει πιο τραγικές η συγκλονιστική αποκάλυψη του ιστοριοδίφη χωριανού μου Γρηγορίου Γεωργίου Μάνου ο οποίος σε άλλες σελίδες του «ΠΑΛΜΟΥ» περιγράφει λεπτομερώς την μάχη «επί του αντερείσματος ψυψάματος 669 και Μπουρέτο».

Γράφει ο Γρηγόρης: «Στις 2 Δεκεμβρίου ο καιρός βελτιώθηκε κάπως. Αμέσως εξαπολύθηκε νέα επίθεση κατά μέτωπο η οποία στόχευε στα ελληνικά τμήματα πεντακοσίων (500) άνδρες από τους οποίους οι (15) ήταν αξιωματικοί!! Ένας από τους αξιωματικούς αυτούς, όπως διακρινόταν ο Γρηγόρης, ο έφεδρος Αθηνών ΓΕΟΧΑΡΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΗΛΙΩΝΗΣ ήταν χωριανός μας.

Στην προτομή του Θεοχάρη κατάθετε στεφάνι το χωριό και στις 28 του περασμένου Οκτώβρη και οι «Χομπήστες» κυνηγοί κυνηγούσαν. Ο Θεοχάρης, του οποίου τον ίσκιό μόνο θυμάμαι από το χωριό και οι 500 συνολικόμενός του: «έκαναν το καθήκον τους για νάμαστε εμείς ελεύθεροι για να κυνηγάμε γουρούνια»!!
Ο εξαίρετος χωριανός μας, ο καταπληκτικός «Σωτήρας», αντιδρώντας αυθόρμητα, έβαλε το αυτοκίνητό του οδόφραγμα στου Θεοχάρη. Όχι πως ήταν περιττό, αλλά, άλλα κούδωνικά πρέπει να τήρησουν για τέτοιες συμπεριφορές, για να μην πτω κούδωνες.

Με πολλή χαρά και ικανοποίηση διάβασα το ωραιότατο άρθρο του κ. Γιάννη Σάρρα «Η παράδοση ως πολιτιστική αξία». Το χάρισμα πάρα πολύ γιατί απ' ενός βρήκα απαιτήσεις σε απορίες μου και απ' ετέρου οι απόψεις του κ. Σάρρα είναι και πεποιθήσεις μου.
Γράφει ο κ. Σάρρας: «Η παράδοση διατηρείται με τα μνημεία, τα ταμπάνια, τα έθιμα, τα πανηγύρια και τις άλλες εκδηλώσεις του λαού...».
Αλήθειες που δεν χρειάζονται αποδείξεις γιατί είναι αυταπόδεικτες και παραδεκτές. Έτσι αντιλαμβανόμενος την άσβεστη σχέση

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Θεωρώ χρέος μου, να ευχαριστήσω από τα βάθη της καρδιάς μου, τον άξιο και λαμπρό επιστήμονα που τιμά με την επιστημονική του επίδοσή, τόσο τον τόπο καταγωγής των γονιών του Πολύγυρο Ιωαννίνων και Καστανή Πλαγίων Ιωαννίνων, όσο γενικότερα την 'Ηπειρο, τον ιατρό νευροχειρουργό Γεωργίου Κ. Αθανασίου.
Προ ολίγων μηνών στη Νοσηλευτική Κλινική Δραγνίτη στη Γλυφάδα, ο εξαίρετος αυτός επιστήμων με βοηθό του την αναισθησιολόγο σύζυγό του Γεωργία Αθανασίου - Δραγνίτη, με την επιτυχή χειρουργική επέμβαση στη μέση μου (σπονδυλική στήλη) με απάλλαξε από τους φοβερούς πόνους στο δεξί μου πόδι, που χρόνια με βασάνιζαν και τελευταία πολλούς μήνες με κρατούσαν αιχμάλωτο και ανίκανο όχι μόνο να περπατάω αλλά και να στέκομαι όρθιος.
Για την επιτυχημένη χειρουργική επέμβαση, αλλά και για την ανθρωπιά, την καλσύνη, την άψογη συμπεριφορά και την επιστημονική του ευαισθησία, για μια ακόμη φορά τον ευχαριστώ και εκφράζω την ευγνωμοσύνη μου.

ΚΩΣΤΑΣ ΙΩΑΝ. ΠΑΠΠΑΣ (Ο Ιερομνήμης)

φύσης, χωρίς άλλη επιβάρυνση.
Έτσι λοιπόν όταν μαζεύουμε βελανίδια και επιδοθείδεν με μέναμε άσχετοι κι από κάποιον αθάνατο αντανόω, το ζάλκι γίνονταν βαρύ σαν μολύβι. Τελικά όλοι τα καταφέραμε και φτάναμε στο χωριό σωστοί, αλλά για μέρες καμπουριασμένοι.

Το πρώτο χιόνι

Στο χωριό μου την Αετόπετρα όταν ήμουν παιδί, το πρώτο χιόνι του χειμώνα το βλέπαμε στην Μουργκάνα. Ήταν απερίγραπτη η χαρά μας όταν άεφανα, πνιγμένος το πρωί που ξυπνάγαμε και που ήταν ενστικτώδης συνθήκη μας άνοιχτο ακόμα να πεταρύνω τα μάτια μας προς το θεόρατο βουνό, αντικρίζαμε το πρώτο χιόνι. Όπως απερίγραπτη ήταν η χαρά μας και με την γνίκη κινητικότητα την ημέρα εκείνη, ζωντανών και ανθρώπων, μέσα και έξω από το χωριό.

Το χιόνι αυτό συνήθως δεν κράταγε πολύ. Το μεσημέρι το πολύ, της ίδιας μέρας, ήταν «φευγάτο», αλλά ήταν σίγουρο πως δεν ήταν μακριά το άλλο και το άλλο που σκέπαζε το φαλακρό κομμάτι της Μουργκάνας έως πέρα το καλοκαίρι.

Έτσι λοιπόν μολοντί το χιόνι αυτό στην Μουργκάνα ήταν ένας αθάνατος προπομπή του χειμώνα που πάντοτε ενέσκηπτε δριμύς, εντούτοις η χαρά μας ήταν αληθινή.
Συμμετέχοντας στην γενική ευφρόσυνη διάθεση μας θεωρούσα και τους γραφικούς κοκκινολαίμους, τα περιφάρια τζουβέλια, που εκείνη την ημέρα κατάκλυαν τις αυλές και τους φράκτες επιβιβάσαντες δραστήρια. Οι δε χοντροί τσόντοι, οι «γαϊδουρότσονοι» όπως τους λέγαμε, με το ρυθμικό τους «τσον... τσον...» που στ' αυτά μας γίνονταν «χιόνι... χιόνι...», δεν άφηναν ψιχουλάκι αμάξιου.
Έτσι λοιπόν, με τις διαθέσεις αυτές μπαιάναμε στο χιόνι, ο οποίος έως τις γιορτές, όπως και νάχε, ήταν υπερφύτος, αλλά από τότε και μετά φαρμάκων σώματα και ψυχές, έως ότου ο κύκλος ξανάρχιζε με το πρώτο χελιδόνι του Μαρτίου.

Αλλά για τότε τα ξαναλέμε.

Η έλλειψη μιας ευπρεπούς και μόνιμης στέγης (αίθουσας) για τις ανάγκες επικοινωνίας των ολίγων χωριανών μου τις ώρες σκλήης και έκκευρασής, όσο πάει γίνεται πιο πολύ αισθητή.

Οι άνθρωποι που από χρόνια και έως τα σήμερα, είχαν κι αυτή την φροντίδα, αδιαφορούσαν για το οικονομικό σφέλος το οποίον τους άγονοι μνηστές είναι ανυπόφοροι, δικαιολογημένα δηλώνουν την αδυναμία τους ν' ανταποκριθούν στις στοιχειωδέστερες υποχρεώσεις που πηγάζουν από την δραστηριότητα αυτή.

Είναι διαπιστωμένο ότι ένα τέτοιο στέκι στο χωριό μου δεν μπορεί να λειτουργήσει με κριτήρια και κίνητρα Κερδούς Ερμής. Ο παράγοντας κέρδος, το οποίον εν τέλει είναι ο μοχλός μιας τέτοιας δραστηριότητας, είναι πάρα πολύ μειωμένος. Άρα λοιπόν, δεδομένου ότι η ανάγκη αυτή είναι έντονη τόσο στους ολιγώμους αναπνέοντες εκεί όσο και στους κατά καιρούς «πρωίμους» και «ψωμίμους» επισκόπους, το θέμα πρέπει ν' αντιμετωπιστεί σε άλλη βάση και με πρωταγωνιστή το Δῆμο μας. Ο Δήμαρχος κ. Παπανόλης, ο οποίος δεν μείνει αδιαφορός στις ανάγκες των δημοτών του, ασφαλώς θα βρει την λύση κι αυτόν του προβλήματος, αρκεί να ενημερωθεί δυνάμει και από τους αρμόδιους πα-

ράγοντες του χωριού μας.
Οι χωριανοί μου, με όσους έτυχε ν' ανταλλάξουμε ιδέες πάνω στο ζήτημα αυτό κατά την παραμονή μου στο χωριό, είναι πρόθυμοι να βοηθήσουν αποτελεσματικά και έχουν προτάσεις πρακτικές, εφάρμοσμες και βιώσιμες.

Οι εξωπορτες
Οι μεγάλες παραδοσιακές εξωπορτες, όσων από τα σπίτια στα χωριά μας που διέβησαν αυτήν την πανέμορφη και πανέκρηξη πολυτέλεια, ήταν αριστουργήματα, έργα τέχνης, εντυπωσιακά εργαλεία ασφαλείας και θαυμάσια στέκια θαλωμάτων και συναναστροφής.
Οι εξωπορτες αυτές, οι «εξωπορτες» ή αλλιώς πορτες όπως λέγονταν, ήταν ολόκληρα χιόνια που βρίσκονταν σε πλήρη αρμονία με το κύριο συγκρότημα του σπιτιού.
Τοποθετημένες σε μια θαυμάσια πέτρινη κατασκευή με καλοπελεκημένες «άγριες» πέτρες, με πανέμορφες και περιτέχνες καμάρες, με στέγες επιμελημένες και κατασκευασμένες με γνήσια και ακριβά υλικά και σκεπασμένες με τις περιφρήμες «μαύρες» πλάκες του τόπου μας, αποτελούσαν δείγματα και πρόγευση του όλου νοικοκυριού του σπιτιού που σε οδηγούσαν να μπει. Συνήθως ήταν, δεξιά κι αριστερά στον εισερχόμενο, να ανεγείρον τις περιφρήμες καλύτερες, για τα καλοκαιρινά συμμαζιάματα των νοικοκυρών και των γειτόνων.

Οι πόρτες αυτές καθ' εαυτές, δίφυλλες και μεγάλες, από έδρα καρυδιάς σε διπλές και τριπλές σειρές, κορφαμένες με τα μεγάλα και λουσάτα γύφτια καρφία και αμπαρωμένες με ειδικά πέδρα, σύτες, αμπαρές και κλειδαριές με τα περιφάρια μεγάλα κλειδιά τους, ήταν γίγαντες στην όψη και στην υπόσταση. Οι προσόψεις των στοιλιόμενες με έμπνευση με απλά σκαλισμένα σχέδια, βάφονταν με στέρεα κι ωραία χρώματα σε ποικίλους συνδυασμούς. Κυρίαρχα χρώματά ήταν το κρενιά, το γαλάζιο και το πράσινο.
Άλλο κυρίαρχο στοιχείο στολισματος μιας ωραίας εξωπορτας ήταν τα περιφάρια και εξαιρετικού γούστου ρόπτρα.

Τα ρόπτρα ήταν μια θαυμάσια ευκαρία ανάδειξης ωραίου γούστου του νοικοκύρη και επίδειξης ολόκληρης της οικογένειας.
Η πληθώρα των σχεδίων των ρόπτρων ήταν εντυπωσιακή και ο νοικοκύρης διάλεγε το δικό του χωρίς τον κίνδυνο της επανόληψης στο χωριό. Τέτοια σχέδια ρόπτρων ήταν: κεφαλές αλόγων, γυναικεία χέρια με δαντελένιες μανσέτες, πέταλα αλόγων, Καρυάτιδες, μουσικά όργανα, αχιβάδες, άλλα σε ποικιλοτρόπους φόρμες, γραμμωτοί κρίκοι, και όλα σε γνήσια και ακριβά υλικά για ωραίο ήχο, στολισία, σωστά κομμημένα.

Οι εξωπορτες του τόπου μας, σαν αναπόσπαστο στοιχείο των σπιτιών που οδηγούσαν και ασφαλίαν, δεν είχαν απαραίτητα και την τήνη τους. Έτσι βλέπουμε ακόμα σήμερα σπίτια των οποίων δεν έχει μείνει πέτρα πάνω στην πέτρα η εξωπορτά να στέκει άθικτη και ακμια και το τραγικό, νάνια κλειδομαρτυρημένη περιμένοντας τον νοικοκύρη να την ανοίξει, και σπίτια που κατακονύται κανονικά, οι εξωπορτες νάναι προ πολλού καταρρηγμένες αδικαιολόγητα.

Αν είχαν στόμα να μιλήσουν αυτά τα άψυχα καλλιτεχνήματα και τι δεν θα έλεγαν. Θα μιλούσαν για χαρές, για λύπες, για καλοσυρίσματα και κατεσθδία, για ψικά και γαϊμαγιάς χαρές, για έδρα και συμφορές.

Όπως και νάχε όμως ήταν η ζωή του τόπου μας, την ζήσαμε και την μολούσαμε.

ΧΟΡΟΙ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΩΝ

- Αδελφότητας Καστριωτών Ιωαννίνων. Σάββατο 18.1.2003 το βράδυ στο κοσμικό κέντρο «ΤΟ ΑΡΧΟΝΤΙΚΟ», Καρπενησιού 20, Περιστέρι, τηλ. 210 5786.147.

- Αδελφότητας Κουκλιωτών Ιωαννίνων. Σάββατο 8.2.2003 το βράδυ στο κοσμικό κέντρο «ΤΟ ΑΡΧΟΝΤΙΚΟ», Καρπενησιού 20, Περιστέρι.

- Αδελφότητας Αετόπετρας Δωδώνης. Σάββατο 1.3.2003 το βράδυ, ώρα 9, στο ξενοδοχείο NOVOTEL, Λιοσίων και Μιχ. Βόδα, Αθήνα.

- Αδελφότητας Ιερομνήμης Ιωαννίνων. Σάββατο 22.2.2003 το βράδυ, στο κέντρο «ΤΟ ΟΝΕΙΡΟ», Θράκης 80, Καματερό.

«ΠΑΛΜΟΣ ΤΟΥ ΑΝΩ ΚΑΛΑΜΑ»

ΔΙΜΗΝΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΩΝ ΑΝΩ ΚΑΛΑΜΑ

Πρωτοκυκλοφόρησε ως «Παλιός της Αετόπετρας» τον Σεπτέμβριο του 1972. Ανέστειλε την έκδοσή της τον Σεπτέμβριο του 1984. Επανέκδοθηκε ως «ΠΑΛΜΟΣ ΤΟΥ ΚΑΣΙΔΙΑΡΗ» τον Μάιο του 1986. Από τον Μάιο του 1989 κυκλοφορεί ως «ΠΑΛΜΟΣ ΤΟΥ ΑΝΩ ΚΑΛΑΜΑ».

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ ΓΙΑΝΝΗΣ ΦΟΥΚΑΣ
Πρόεδρος της Ομοσπονδίας
Τηλ. 210 2386252 - 0977 241911

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΥΛΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΞΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΠΟΥΡΑΤΖΗΣ
Κριεάτων 9, 163 41
Ηλιούπολη - Τηλ. 210 9706241

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΦΟΥΚΑΣ
ΕΥΤΥΧΙΑ ΠΑΠΠΑ
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΠΟΥΡΑΤΖΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΓΙΑ ΕΝΑ ΧΡΟΝΟ
Εσωτερικού 6 ευρώ
Αδελφότητες - Δήμοι - Δημοτικά Διαμερίσματα Δωρεάν
Χώρες Ευρώπης 20 ευρώ
Λοιπές χώρες 30 δολάρια

ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ - ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ
ΤΖΑΛΑΣ ΧΡΗΣΤΟΣ - ΤΗΛ.: 210 50.57.157
Μεγ. Αλεξάνδρου 5 - 131 23 Λίον

Παρακαλούμε τους φίλους συνεργάτες τα κείμενά τους να είναι σύντομα, περιεκτικά, καθαρογραμμένα ή δοκτυλογραφημένα· τα χειρόγραφα δεν επιστρέφονται. Ανώνυμες επιστολές και συνεργασίες δεν δημοσιεύονται. Τα επώνυμα κείμενα δεν σημαίνει ότι εκφράζουν και τις απόψεις της Ομοσπονδίας.

ΑΠΟ ΤΗ ΔΡΑΣΗ ΤΩΝ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΩΝ

ΚΑΣΤΡΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ

Ευχόμαστε σε όλους ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ, ΚΑΛΗ ΧΡΟΝΙΑ και ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟ ΤΟ ΝΕΟ ΕΤΟΣ 2003.

Σας κάνουμε γνωστό ότι στο χωριό μας το Β' ε-ξάμηνο του έτους 2002, έγιναν τα παρακάτω έργα:

1) Επέκταση δικτύου ύδρευσης όπως είχαμε ζητήσει.

2) Τα υπόλοιπα από την ταμειοδότηση στο δρόμο του χωριού μας τελειώσαν.

3) Παραλάβαμε την πλάκα για την σκεπή από το μοναστήρι που είχαμε ζητήσει. (Η τοποθέτηση θα γίνει κατά την διάρκεια του νέου έτους 2003, με την βοήθεια της ΝΕΑΣ ΔΗΜΟΤΙΚΗΣ ΑΡΧΗΣ).

4) Το ηλεκτρικό στο μοναστήρι μετατράπηκε σε τριφασικό και μοιράστηκε σύμφωνα με τις ανάγκες στους χώρους του μοναστηριού με ανάλογους πίνακες. Επίσης ηλεκτροδοτήθηκαν οι τουαλέτες.

5) Παραλάβαμε το χαλί για την παιδική χαρά και από την νέα χρονιά περιμένουμε και τις κούνιες.

6) Ο δρόμος για τα ΧΕΙΜΑΔΙΑ φτιάχτηκε. Επίσης και τα δυο τεχνικά έργα στο ΜΕΓΑ ΛΑΚΟ και πιο δίπλα. Πλέον δεν θα κβόεται η επικοινωνία με το άλλο μισό χωριό.

7) Ανακατασκευάστηκε η βρύση στον ΤΣΟΥΚΑΛΑ σχεδόν εξ' ολοκλήρου. (Από τη νέα χρονιά περιμένουμε και την ανακατασκευή της βρύσης στα ΠΟΤΙΣΤΙΚΑ).

8) Αλλάχθηκαν οι μετασχηματιστές κατά μήκος του δρόμου μέσα στο χωριό και επανήλθε ο φωτισμός.

Το Δ.Σ. της Αδελφότητάς μας ευχαριστεί το απερχόμενο Δημοτικό Συμβούλιο και ιδιαίτερα τον Δήμαρχο κων Φίλιππα Δερέκα, για την προσπάθεια αλλά και την συνεργασία που είχαμε όλα αυτά τα χρόνια. Ευχόμαστε δε ολόψυχο στο νέο Δημοτικό Συμβούλιο και ιδιαίτερα στον καινούργιο Δήμαρχο κων Καστόνο Μιχάλη καλή επιτυχία και ένα καλό ξεκίνημα σε συνεργασία με όλους, για την καλύτερη αυτού του τόπου και κατ' επέκταση των χωριών μας.

ΕΤΗΣΙΟΣ ΧΟΡΟΣ

Σας περιμένουμε όλους στις 18-1-2003, Σάββατο βράδυ, στο κοσμικό κέντρο ΤΟ ΑΡΧΟΝΤΙΚΟ, Καρπενήσιου 20, Περιστέρι, τηλ. 210 5786147, για μια Καστριώτικη βραδιά με την ΠΑΓΩΝΑ και τον ΤΖΙΜΑ, σε ένα πλούσιο καλλιτεχνικό πρόγραμμα. Η τιμή είναι 20 ευρώ και όλα πληρωμένα, ακόμη και η ορχήστρα. Κρατήσεις θέσεων στο τηλ. 210 9912217.

ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ και ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΑ σε όλους!!

Το Δ.Σ. της Αδελφότητας Καστριωτών

ΝΕΑ ΤΗΣ ΙΕΡΟΜΝΗΜΗΣ

Το Δ.Σ. της Αδελφότητας εύχεται καλές γιορτές στους συγχωριανούς -στους Άνω Καλαμίτες- και σε όλον τον κόσμο. Αποτελέσματα των Δημοτικών εκλογών της 20ης Οκτωβρίου 2002: Στον Δήμο Άνω Καλαμά εξελέγη δήμαρχος ο κ. Σταύρος Βιρβίλης, δημοτικός σύμβουλος στην Ιερωνήμη εξελέγη ο κ. Γεώργιος Οικονόμου, τοπικό συμβούλιο οι κ.κ. Κων/νος Κόκκινος του Δημητρίου, Ευάγγελος Κόκκινος του Χρυσόστομου, Ευάγγελος Αποστόλου του Παναγιώτη και Δημήτριος Οικονόμου του Ιωάννη. Ευχόμαστε σε όλους καλό κουράγιο στο έργο που έχουν μπροστά τους.

Από τις 15 Δεκεμβρίου 2002 λειτουργεί χορευτικό ανεξαρτήτου ηλικίας. Πληροφορίες για περισσότερες λεπτομέρειες στα τηλέφωνα: 210 5765423 Κων/νος Κολιός, 210 9737515 Φώτης Οικονόμου, 210 7663010 Χρήστος Τσαλλάης.

Στις 12 Ιανουαρίου η αδελφότητα Ιερωνήμης κόβει την πρωτοχρονιάτικη πίτα στο πολιτιστικό κέντρο του δήμου Ν. Λισίων «Λιον» πλησίον της εκκλησίας Αγίου Φανουρίου. Η γιορτή θα αρχίσει ώρα 10.00 π.μ.

Ο Αποκριτικός χορός θα γίνει στις 22 Φεβρουαρίου ημέρα Σάββατο από 9 η ώρα το βράδυ ως το πρωί στο κέντρο «ΤΟ ΟΝΕΙΡΟ» Θράκης 80 Καματερό με το μουσικό συγκρότημα του Βασίλη Τόλη.

Η εκδρομή για τις Απόκριες στο χωριό έχει ως εξής: Στις 7 Μαρτίου ώρα 9 μ.μ. θα φύγει πούλμαν από Άγιο Κων/νο Ηλιούπολης και ώρα 10 μ.μ. από Άγιο Παύλο Μπουρατζίου. Επιστροφή από το χωριό στις 10 Μαρτίου Καθαρά Δευτέρα και ώρα 12 το μεσημέρι.

Ευχαριστούμε πολύ τους συγχωριανούς μας και φίλους για την προσφορά τους το καλοκαίρι στο χωριό στην Αδελφότητα: Κοντά Μιχάλη, Μαρίνο Κώστα, Φούλη Βαγγέλη, Νικόλαο Γιάννη, Γραβνιά Μάρα, Τάση-Γιαννάκη Αλεξάνδρα, Αποστόλου Παναγιώτη, Δήμου Σπύρου, Μπε-νέλο Σταύρο.

Το Δ.Σ. της Αδελφότητας Ιερωνήμης

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Αγαπητοί Συγχωριανοί, Συγγενείς και συνδημιότες, αισθανόμαστε την υποχρέωση να σας ευχαριστήσουμε όλους για την αγάπη σας και την στήριξη σας που μου δώσατε στις Δημοτικές Εκλογές της 13ης Οκτωβρίου για να εκλεγώ Δημοτικός Σύμβουλος του Δήμου Άνω Καλαμά με τον Συνδυασμό του Σταύρου Βιρβίλη, και να είστε σίγουροι ότι θα εργαστώ με όλες τις δυνάμεις μου για το καλό του χωριού και ολόκληρου του Δήμου.

Επίσης να ευχαριστήσω τους Συνεργάτες μου του τοπικού Συμβουλίου Κώστα Κόκκινου, Πρόεδρο, Αποστόλο Ευάγγελο, Οικονόμο Δημήτρη, Πηνελόπη Γιαννάκη. Επίσης τον Οικονόμο Στέλιο που συντόνιζε τους ψηφοφόρους να κατέβουν με τα πούλμαν από την Αθήνα. Επίσης τον Φώτη Οικονόμο, Δημοσθένη Οικονόμο, να ευχαριστήσω τον Γιώργο Τσαγκανά από τους Κουκλιούς για την άριστη συνεργασία που είχαμε. Επίσης τους κουκλίτες που μας στήριξαν και εκλεγίκαμε και η δύο Δημοτικοί Σύμβουλοι. Επίσης όλους τους χωριανούς που δεν μας ψήφισαν.

Η νίκη είναι όλων του Γερομάτων. Οι Εκλογές τελειώσαν, θα ημερήσουμε και όλοι μαζί θα συνεργαστούμε για το καλό του χωριού. Εξάλλου εμάς τους Γερομάτες αυτό μας διακρίνει, που ξανά θα είμαστε μαζί όπως πάντα.

Με τιμή και αγάπη Οικονόμου Γιώργος

ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΩΤΙΚΑ ΝΕΑ

Το Δ.Σ. της Αδελφότητας Βασιλοπουλιωτών Ηπει-ρου εύχεται σε όλους τους Βασιλοπουλιώτες και φίλους της, το νέο έτος να είναι γεμάτο υγεία, χαρά, δημιουργία, και κυρίως την σύσφιξη των σχέσεων μας, με την συμμετοχή μας στις διάφορες εκδηλώσεις της Αδελφότητάς μας.

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΟ ΜΗΝΥΜΑ

Επί τη ευκαιρία της αλλαγής του νέου έτους, θα διατυπώσω και εγώ τις συνηθισμένες ευχές σε όλους σας, Υγεία, Χαρά και Ευτυχία.

Η παρέμβασή μου δεν σημαίνει προβολή και επιδείξη, που ίσως χαρακτηριστεί από κάποιους. Ογδόντα χρόνων άνθρωπος του δημοτικού σχολείου είμαι. Απλώς και μόνο, να διατυπώσω τις απόψεις μου, γύρω από τον χώρο της αδελφότητάς μας.

Ανήκω στην γενιά που ακολουθήσαμε τ' αγνάρια των προγόνων μας, των ιδρυτών της αδελφότητας, των αιμνήτων χωριανών μας, Παναγιώτη Ψυχολιού, Παναγιώτη Μαρτσούκα, Βασίλη Χατζή, Αναστασίου Ψυχολιού, Γεωργίου Μπουρατζή, Χρήστου Μπουρατζή, Γιαννούλη Πρεβεζιά-νου, Χαρίλαου Πρεβεζιάνου κλπ.

Κοντά τους απόκτησα πολλές εμπειρίες και θέλω να διατυπώσω με απλά λόγια στους συγχωριανούς μου, μήπως συγκινήθουν, αφυπνιστούν και θυμηθούν εκείνες τις ωραίες εποχές, δύσκολες μεν, αλλά γεμάτες από συμπόνια, χαρά και ελπίδα.

Στα καφεενία συνεδρίαζαν τότε τα Δ.Σ. της Αδελφότη-τας. Στα καφεενία κατεβαίναμε τις Κυριακές και αργίες να συναντήσουμε τους συγγενείς, χωριανούς και φίλους και από αυτά πηγαιναμε στο κέντρο διασκέδασης Ζίτσα, για ν' ακούσουμε λίγο κλαρίνο, έξω από αυτό, στο πεζοδρόμιο.

Σήμερα που τα όνειρα των προγόνων μας και των μετέ-πειτα συνεχιστών (Δ.Σ. Αδελφότητας), έγιναν πραγματι-κότητα, απέκτησαν σάρκα και οστά, σήμερα που αποκτή-σαμε δική μας στέγη, με την ηθική και υλική συμπαράστα-ση όλων μας, σήμερα δυστυχώς αδιαφορούμε, περιφρο-νούμε και αγνοούμε τις θυσίες που κάναμε, επειδή λίγο πολ-λύ βολευτήκαμε όλοι μας.

Την αθούσα που αγοράσαμε με κόπο και μόχθο, έχει κάποιο προορισμό, που όλοι μας γνωρίζουμε κι όμως δεν την αξιο-ποιούμε καταλλήλως. Αντί να γίνει στέκι δικό μας, γίνεται για άλλους συλλόγους που στερούνται από χώρο σύναξης.

Ξενοι άνθρωποι, Ηπειρώτες και μη, μας εγκωμιάζουν με τα καλύτερα λόγια, διάφοροι πνευματικοί άνθρωποι, προ-σφέρθηκαν και προσφέρουν να παρουσιάσουν τα πνευ-ματικά και καλλιτεχνικά έργα τους αφιλοκερδώς. Και αυ-τοί είναι κυρίως Ηπειρώτες, που προσπαθούν να εμπνεύ-σουν, ο καθένας με τον τρόπο του, τον πολιτισμό και την ι-στορία της χώρας μας και κυρίως της Ηπείρου. Και αυτό το οφείλουμε στο Στέκι λόγου - Τέχνης - Παράδοσης, που το τρίπτυχο αυτό λέει πολλά, το δε έργο του είναι πολύ με-γάλο. Το δημιουργήσαν διανοούμενοι άνθρωποι (λογωτέ-χνες, καλλιτέχνες, δημοσιογράφοι, κλπ.), αλλά και άνθρω-ποι που ασχολούνται χρόνια με τα δρώμενα των αδελφο-τήτων της περιοχής μας. Οι μόνιμοι που δεν το εκτιμάσαμε εί-μαστε εμείς οι Βασιλοπουλιώτες, κι ως είναι δικό μας κομ-μάτι. Μας δίδεται μια επιπλέον ευκαιρία να παρακολουθή-σουμε και να εμπλουτίσουμε την γνώση μας ανιδιοτελώς και να επικοινωνήσουμε μεταξύ μας και δεν το κάνουμε, παρά τις προσπάθειες των ανθρώπων του Στεκιού και του Δ.Σ. της Αδελφότητάς μας.

Στην αθούσα αυτή γιατί να μην κάνουμε κατά διαστήμα-τα οικογενειακές εκδηλώσεις, αφού δεν μπορούμε να πλαι-σιώσουμε τα κέντρα διασκέδασης; Η νεολαία μας γιατί δεν κάνει εκδηλώσεις σ' αυτόν τον χώρο που έχει όλες τις προ-ϋποθέσεις; Οι γονείς και οι παππούδες γιατί δεν φέρουν τα παιδιά ή τα εγγόνια τους, στο κάλεσμα των Δ.Σ. για την ανασύσταση των χορευτικών της Αδελφότητας;

Για όλα αυτά ποιος φταίει; Μήπως το Δ.Σ. της Αδελφό-τητας; Όχι κύριοι. Εμείς έχουμε την ευθύνη, τα μέλη της, τό-σο σαν άτομα όσο και σαν γονείς. Η παροιμία λέει: το λύκο βλέπουμε και δεν φοβόμαστε. Δεν βλέπουμε ότι χάνονται οι αξίες και οι παραδόσεις του τόπου μας και ότι μας πλά-κωσαν οι ξενόφερτοι μετανάστες, με τις επιπτώσεις τους και κινδυνεύουμε να αφανιστούμε;

Μήπως ήρθε ο καιρός ν' αφυπνιστούμε, να οργανωθούμε και να αντισταθούμε ουσιαστικά πλέον, εάν θέλουμε να ε-πιβιώσουμε και να διατηρήσουμε την ταυτότητά μας σαν Βασιλοπουλιώτες;

Προσπαύω, πιστεύω και σας παροτρύνω, να πλαισιώ-σετε, να θωρακίσετε την Αδελφότητά μας, να ενθαρρύνετε τα εκάστοτε Δ.Σ. της και όλοι μαζί σε αγωνιστούμε για ένα καλύτερο αύριο.

Καλή χρονιά και ό, τι το καλύτερο για όλους σας.

Με αγάπη και εκτίμηση Δημήτρης Μπουρατζής τ. πρόεδρος Αδελφότητας

Δεύτερο καλοκαίρι στη Ζελίστα και τα πράγματα όπως και την πρώτη φορά, ίδια, χωρίς αλλαγές. Ξεκίνησα από τη Δαύλεια ενθουσιασμένος που θα δω τα παιδιά της Ζελίστας, τα φιλαράκια μου, ξανά. Με τους περισσότερους είχαμε να ανταμωθούμε έναν ολόκληρο χρόνο. Έναν χρόνο με το μυαλό μου καρ-φωμένο στη Ζελίστα.

Το πρόγραμμά ξέραμε ότι λίγο πολύ θα είναι το ίδιο αλλά ποτέ βαρετό. Στην εσχόη και κυρίως στο βουνό, υπήρχε πάντα κάτι που έχετε να κάνετε και σου αρέσει ώστε να μην βαριέσαι. Όσοι βρεθήκαμε φέτος στο χω-ριό δεν είχαμε καθόλου χρόνο για χάσιμο. Άλλωστε είναι κουτό να αφήνεις να περνά ανεκμετάλλευτος ο χρόνος όταν είσαι κοντά στη φύση.

Φέτος έκανα και τέσσερις νέες γνωριμίες. Ο Αντώνης, η Βίκυ, ο Σπύρος και η Ελένη. Δεν ήταν στη Ζελίστα το περσινό καλοκαίρι και έτσι χάσαμε την ευκαιρία να τους γνωρίσουμε πιο νωρίς. Βέβαια, ποτέ δεν είναι αργά για νέες και ενδιαφέρουσες γνωριμίες.

Φτάσαμε στο χωριό και ήταν όλα σχεδόν έτσι όπως τα φάσκαμε. Η γιανιά Κατίνα μας περίμενε στην πό-ρτα ενώ τα παιδιά του χωριού έτρεξαν αμέσως μόλις ήρθαμε. Στο φετινό, ήχο, υπερβολικά πιεσμένο πρό-γραμμα της ομάδας του Φωτεινού προστέθηκε η συμ-μετοχή, όχι μόνο στο τουρνουά καλαθοσφαίρισης, αλ-λά, και πετοσφαίρισης. Στο τουρνουά καλαθοσφαίρι-σης η ομάδα είχε μια, το ίδιο με την περσινή, επιτυχ-μένη πορεία. Φτάσαμε χαλαρά ως τα ημετελικά όπου αποκλειστήκαμε αν και αξίζει να περάσουμε στον τε-λικό.

Αλλά ας πάρουμε τα πρά-γματα από την αρχή. Η ομάδα κληρώθηκε με τους Κουκλιούς και τον Καταρρά-κι για το τουρνουά μπάσκετ και με το Βασιλόπουλο και την Ιερωνήμη για το τουρνουά βόλεϊ. Ο πρώτος αγώνας πιά-σκει έγινε με αντιπαλο τα παι-διά του Καταρράκι. Στο γή-πεδο έκανε την παρουσία του και το πανό της ομάδας, φιλο-τεχνημένο από τη Βάσω και τη Βίκυ με σκοπό να περάσει ένα συγκεκριμένο μήνυμα. Το πα-νό έγραφε: «ΦΩΤΕΙΝΟ». «ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΕΡΗΜΟΙΑ».

Το γήπεδο η ατμόσφαιρα δεν είχε να ζηλέψει τίποτα α-πό την πρώτη φορά, υπήρχε όμως μια διαφορά. Το σήμα κατατεθέν της ομάδας φέτος, αλλά και τα επόμενα χρόνια, είναι η μπέμπα μας, η οποία συντηρούσε την ομάδα σε κό-θε της πρόκληση. Ήταν τόσo γλυκιά που όποιος την είχε στην αγκαλιά του ήθελε να την κρατήσει για πάντα. Στον πάγκο της ομάδας στις κερκίδες επικρατούσε κάποιος ενθου-σιασμός και συνάμα μια απο-ρία για το πώς θα εξελιχθεί ο αγώνας, με τον Πάνο εκτός λό-γω τραυματισμού, το τερνέν βρεγμένο από τη βροχή της προηγούμενης νύχτας και ε-μένα να ψάχνω τρόπους να ξε-σκάσω το πλήθος και να το κάνω να ζητωκραυγάζει ώστε να μας βοηθήσει μήπως και κατορθώσουμε το ακατόρ-θυτο.

Ο αγώνας ξεκίνησε. Οι παί-χτες της αντιπάλου ομάδας ήταν περίπου στην ηλικία μας αλλά δύσκολο να κο-ντριστηθούν. Βρεθήκαμε πίσω στο σκορ από πολύ νω-ρίς και πολύ δύσκολα βάζαμε πόντους. Τα παπούτσια μας, που γλιστρούσαν αλλά και η σχετική μας απραξία εδώ και αρκετό καιρό, βοήθησαν στο να φτάσουμε στην ήττα με ένα ευρύ σκορ, διαφοράς είκοσι πόντων.

Δεν απελπιστήκαμε όμως, γιατί είχαμε άλλους δύο α-γώνες ενόψει και έπρεπε να προετοιμαστούμε γι' αυ-τούς.

Στο χωριό πάντα γυρνούσαμε με μεγαλοπρεπή τρό-πο, ως θριαμβευτές. Κόρνες, συνθήματα, φέως, χα-ρά κτλ. Στο βόλεϊ είχαμε την ίδια τιμή. Εμείς φιλοδ-οσχοί, οι άλλοι και αυτοί άσχετοι αλλά με την εμπειρία και την ωριμότητα που αντιμετώπιζαν το παιχνίδι κα-τόφεραν να μας κάνουν να υποχρεωθούμε σε μια δύ-σκολη ήττα 2-0 σέτ.

Πριν όμως συνεχίσουμε τις αθλητικές μας δραστη-ριότητες, πήγαμε και μια εκδρομή ως το Φωτεινό Άρτας, καλεσμένοι του εκεί πολιτιστικού συλλόγου. Στο Λεωφορείο η γαλαρία επέλεγε και εκτελούσε, κυ-ριολεκτικά, διάφορα ποιητικά τραγούδια και κράτησε το εύθυμο κλίμα μέχρι το Μενίδι. Εκεί, σε μια όμορφη τοποθεσία, ο σύλλογος των απανταχού Φωτεινιωτών Άρτας μας παρέδωσε τραπέζι σε ένα γραφικό εστι-ατόριο. Απορίας και λόγου άξιο σε αυτή την εκδρομή ήταν ο πατήρ Ιωάννης, ο οποίος μας συνόδευσε. Ο χα-ροκτήριος του πολύ εύθυμος. Κατάφερε να έρθει σε πολ-λό κοντινή επαφή με εμάς τους νέους, πράγμα δύ-σκολο για έναν ιερωμένο και όλοι εξελιγμένοι.

Μόλις φτάσαμε στο Φωτεινό Άρτας, οι κάτοικοι μας υποδέχθηκαν με θερμή και μας ξενάγησαν στο χωριό κάνοντας για να νιώσουμε πολύ οικεία αν και ήταν η πρώτη φορά που επισκεπτόμασταν την περιοχή. Το

ΕΝΑ ΑΚΟΜΑ ΜΕΓΑΛΟ «ΦΩΤΕΙΝΟ» ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ

βράδυ, στο πανηγύρι του χωριού, ανταλλάχθηκαν κά-ποια δώρα από τα τρία χωριά (Φωτεινό Ιωαννίνων, Άρτας, Τρικάλων) και όλοι μαζί χορεύσαμε υπό τον ήχο παραδοσιακής μουσικής.

Στο γυρισμό μας, στο χωριό, ακούστηκαν πολλά συ-νθήματα από τη γαλαρία. Τα συνθήματα είχαν σαν στό-χο τους μεγάλους και γρήγορα το λεωφορείο χωρί-στηκε σε δύο «στρατόπεδα». Από τη μια οι μικροί που συνεχώς σκαρώνανε στίχους για τους μεγάλους και από την άλλη, οι μεγαλύτεροι που εντελώς ερασιτε-χνικά έφτιαχναν κάποια στίχιακια προσπαθώντας να πα-ταγώδη αποτυχία, να απαντήσουν σε μας. Αργά το βράδυ φτάσαμε στο χωριό, ευτυχώς χωρίς κανέναν κίνδυνο, αφού ο οδηγός λεγόταν Γιάννης και όχι Χάρης. Άλλη μια μέρα έφτασε στο τέλος της και εμείς κου-ρασμένοι σπύσαμε να κοιμηθούμε γιατί είχαμε και τα δύο τουρνουά σε εξέλιξη.

Επόμενος αγώνας: Κουκλιοί vs Φωτεινό (ή έτσι πι-στεύαμε πριν φτάσουμε στο γήπεδο). Στο γήπεδο εί-χε συγκεντρωθεί σχεδόν όλη η Ζελίστα. Είχαμε αφή-σει ανοιχτούς λογαριασμούς με την περσινή πρωτα-θλήτρια (ομάδα που μας απέκλεισε στα ημετελικά) και σίγουρα ο αγώνας θα γινόταν ντέρμπι. Ξεσταθήκαμε,

ντο μέχρι το τέλος και των δύο σέτ. Χάσαμε το πρώτο και στο δεύτερο καταφέραμε να προηγηθούμε για αρ-κετή ώρα αλλά μετά ήμασταν και πάλι πίσω στο σκορ, ώσπου στο τέλος χάσαμε 2-0 σέτ. Έτσι αποκλειστή-καμε από τον τελικό και γυρίσαμε όπως, πάντα θριαμ-βευτές στο χωριό.

Και κάπως έτσι φτάσαμε στις 15 Αυγούστου. Η γιορ-τή της Παναγίας. Η αρτοκλασία ξεκίνησε με μια μικρή καθυστέρηση στο εκκλησάκι της Παναγίας, λίγο έξω από το χωριό, γιατί κανένας παπάς δεν θέλησε να κά-νει κανονική λειτουργία στην ώρα της. Η ατμόσφαιρα, κατανυκτική, βοηθός πάρα πολύ στο να παρακο-λουθήσεις την λειτουργία με σεβασμό και ευλάβεια. Ήταν όλο το χωριό εκεί. Άλλωστε, πως θα μπορούσαν να λείπουν από την μεγαλύτερη και λαμπρότερη γιορ-τή του τόπου. Μόνο ο παπάς μας έβγαζε!!!

Μετά τη λειτουργία, στο χωριό, οι μεγάλοι δεν γύρι-ζαν από σπίτι σε σπίτι τραγουδώντας και ζητώντας κέ-ροσμα, ούτε οι νόντιστες πίτες των γαϊδάρων μύριζαν. Το χωριό έφραχνό μετά τις δύο το μεσημέρι νύκτωρ. Νεκρά παρέμεινε μέχρι αργά το βράδυ. Ποιος ήταν ο λόγος; Όλοι βρίσκονταν στον Μηριακό. Ετοιμαζόν το χωριό για το μεγάλο πανηγύρι. Μικροί και μεγάλοι, ό-λοι βοηθούσαν με κάθε τρόπο ώστε το πα-νηγύρι να είναι το ωραιότερο και το λα-μπρότερο της περιοχής. Το πιο ξεχωριστό. Το πιο παραδοσιακό.

Τελειώσαμε αργά το απόγευμα και πή-γαμε να ξεκουραστούμε. Όλοι εκτός από τις γυναίκες του χωριού. Όλες οι γυναίκες κάθε βράδυ παραμονής της πανηγύριος κά-θονταν γύρω από ένα μεγάλο καζάνι και καθαρίζαν κρεμμύδια για το παραδοσιακό γα-γιαχί που θα έφτιαχναν την επόμενη μέ-ρα. Καθάριζαν πολλά τσουβάλια κρεμμύ-δια και έλεγαν ιστορίες για τα περασμέ-να που μόνο οι γεροντότεροι ήξεραν. Ιστορίες και τραγούδια. Τραγούδια Ηπειρώτικα.

Επιτέλους ξημέρωσε. Το ημερολόγιο έ-γραφε 16 Αυγούστου 2002 και η ομάδα έ-πρεπε να πάει να παίξει μπάσκετ. Στην ο-μάδα μπήκαν δύο ακόμη παιδιά. Ο Αντώ-νιος και ο Σπύρος. Ίσως χωρίς αυτούς να μην είχαμε καταφέρει να κοιτάξουμε στα μάτια τους αντιπάλους και να τους νηπι-τούσουμε χωρίς φόβο αλλά με σεβασμό. Την ομάδα με την οποία θα παίζαμε την έ-πρεπε. Ήταν το Βασιλόπουλο. Ήταν οι ίδιοι που παρόλ' αυτά να νικήσουμε στο φιλικό. Με λίγη προετοιμία θα τα καταφέρναμε. Εί-χαμε πιστέψει τόσο πολύ και θέλαμε να πε-ράσουμε στον τελικό όσο τίποτα άλλο.

Έκκινησε με δύναμη και πάθος αλλά δεν έβγαζε μόνο αυτό. Βρήκαμε τον «ε-κτελεστή» στο πρόσωπο του Σπύρου και περάσαμε για κάποιο χρονικό διάστημα μπροστά στο σκορ. Όλη η ομάδα τώρα πια στήριζαν σ' αυτόν και ο Σπύρος έκανε πολύ καλά αυτό που έπρεπε. Έβαζε καλ-θία, πολλά καλάθια. Είχαμε φτάσει στο δεύ-τερο και παίζαμε στον πόντο. Σε μια πε-ρίερση φάση έπιασαν τα γυαλιά του Σπύ-ρου. Η ομάδα έμεινε χωρίς τον φυσικό της αρχηγό, αυτόν που μας έδινε θάρρος. Κρα-τήσαμε για αρκετή ώρα αλλά δεν μπορού-σαμε για πολύ ακόμη. Η γαλαρία άνοιγε συ-νεχώς. Για μια στιγμή έφτασε ακόμη και στους δεκαπέντε πόντους. Ήταν πα τ-ελευταίο υπόθετο, έμειναν το ένα καλάθι στη διαθεσί- μας. Στις 05.00 θα φεύγαμε. Χαιρετήθη-καμε με όλους, έναν προς έναν. Περάσαμε ένα πολύ ό-μορφο καλοκαίρι και έχουμε έναν ολόκληρο χειμώνα για να το θυμόμαστε. «Θα ξαναβρεθούμε...» είπα και καταπνέστη.

Το πρωί φεύγαμε. Τα παιδιά ήταν ακόμη εκεί. Περι-μέναν να μας χαιρετήσουν για τα τελευταία φορά. Χαι-ρετηθήκαμε. Μπήκαμε στα αυτοκίνητα και ξεκινήσαμε το ταξίδι. Φόρεσα τα γυαλιά μου και κοίταξα για τε-λευταία φορά πίσω.

«Θα τα ξαναπούμε κάποτε...»

Ιωάννης Δ. Κακογιάννης

ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ

Παρακαλούμε θερμά τους φίλους συνεργ-ατές τα κείμενα τους να είναι σύντομα και κατανοητά, διευκολύνοντας έτσι το έργο μας.

Επίσης τα κείμενα που δεν έχουν δημοσι-ευθεί θα δημοσιευθούν στο επόμενο φύλλο. Την όλη για το επόμενο φύλλο του «Παλ-μού» μπορείτε να τη στείλετε μέχρι 24 Φε-βρουαρίου 2003.

ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΙ ΑΡΤΟΠΟΙΕΙΩΝ ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΩΝ

Δ. ΣΚΟΡΔΙΛΗ - Σ. ΠΑΛΑΜΟΥΤΗΣ
Η σωστή επιλογή!
ΛΕΩΦ. ΦΥΛΗΣ 102 ΑΝΩ ΛΙΟΣΙΑ
ΤΗΛ.: 210 2472855, 210 2473834,
FAX: 210 2472883

ΗΛΙΑΣ ΖΑΦΕΙΡΗΣ
Είδη παντοπωλείου - καφεσιτατόριο
Κουκλιοί Ιωαννίνων
(ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΠΛΑΤΕΙΑ)
Τηλ.: 2653-0-91219
ΔΙΑΘΕΤΟΥΜΕ ΙΔΙΟΚΤΗΤΟ PARKING

Το Στέκι Λόγου - Τέχνης και Παράδοσης της Αδελφότη-τας Βασιλοπουλιωτών Ηπείρου που είναι υπό την αιγίδα της Ομο-σπονδίας Αδελφοτήτων Άνω Κα-λαμά, την Δευτέρα 2 Δεκεμβρίου 2002 στην αθούσα της προανα-φερθείσας αδελφότητας (Κολω-νού 48 - 2ος όροφος - Αθήνα), πραγματοποιήσε εκδήλωση με θέμα «Η Έλευση της γης μη-τρος», παρουσία πολλών φίλων του, οι οποίοι έδωσαν να την πα-ρακολουθήσουν.

Η κ. Ιωάννα Κόκλα-Στάμου, ποιήτρια συγ-γραφέας, ήταν η κύρια ομιλήτρια του θεάματος.

Αρού ευχαρί-στησε το Στέκι για την τιμή που της έκανε να παρουσιάσει την ερ-γασία της, με απλό, γλυκύτατο και συναρπαστικό λόγο και με τέ-τοια ροή που σε καθηλύνει ενώ ενδιαφέρον, αποκαλύπτει άγνω-στες πτυχές στο ακροατήριο και ξετύλιγε το κουβέρταλο που της Ελληνικής γλώσσας, που κάθε μια λέξη της ξεχωριστά είναι φορτω-μένη με ιστορία.

Αναφέρθηκε και ανέλυσε με ε-πιστημονικό τρόπο την ανακάλυ-ψη της οικουμενικότητας και συμ-παντικότητας των τριών λέξεων «Έλευσις γης μητρος» σε συν-δυασμό λόγου και προβολής ολπίς.

Η ΕΛΕΥΣΙΣ ΤΗΣ ΓΗΣ ΜΗΤΡΟΣ

Έκλεισε την ομιλία της με τα λό-για του τελευταίου μύθου της Ομο-σπονδίας Αδελφοτήτων Άνω Κα-λαμά, την Δευτέρα 2 Δεκεμβρίου 2002 στην αθούσα της προανα-φερθείσας αδελφότητας (Κολω-νού 48 - 2ος όροφος - Αθήνα), πραγματοποιήσε εκδήλωση με θέμα «Η Έλευση της γης μη-τρος», παρουσία πολλών φίλων του, οι οποίοι έδωσαν να την πα-ρακολουθήσουν.

Η κ. Μαρία Στούπη, λογοτέ-χνης-μουσικός α-πό την Βήσσαρη Πωγωνίου και ι-δρυτής του μου-σικού συγκροτή-ματος «Ορφι-κοί», μίλησε για τον Ορφέα, ο οποίος σπούδασε τα μουσικά του σύμπαντος τρα-γουδιώντας με μια λύρα. Μέσα α-πό τα κείμενα των ύμνων συλλέ-γαμε πολλές πληροφορίες περί αυτού, στην ομηρική γλώσσα ό-που και διασώθηκαν. Οι Ορφικοί

μαίνονταν ότι το Στέκι στήριζε τις ενέργειες του Κυριακάτικου λαού για μια ελεύθερη Κύπρο. Η Άννα Μπουρατζή-Θωά, ποι-ήτρια-ζωγράφος, η οποία είχε την ροή που προγράμματα, εκφώ-νησε τους επώνυμους παριστα-μένους και παρουσίασε τις ομι-λήτριες. Ενδιάμεσα της κύριας ομιλίας ακούστηκαν τέσσερα μουσικά κομμάτια. Ορφικοί Ύμνοι προ-σαρμοσμένα πάνω στον αρχαίο λόγο, καθώς και δυο ποιήματα της κ. Ιωάννας Κόκλα-Στάμου με-λοποιημένα από την κ. Μαρία Στούπη, που απέδωσε καταπλη-κτικά η υψίφωνος Ιριγένεια Κο-βάνη συνοδευόμενη από την Χρι-στίνα Κανελοπούλου στο αρμό-νιο. Ο υπεύθυνος του Στεκιού Πα-ναγιώτης Μπουρατζής, πέρα α-πό το καλωσόρισμα των παρι-σταμένων, αναφέρθηκε με την ιδ-ράση του Στεκιού από την ίδρυ-ση του μέχρι σήμερα. Ο Γιάννης Φούκας Καθηγητής και Πρόεδρος της Ομοσπονδίας Αδελφοτήτων Άνω Καλαμά, ε-γκωμιάσε τις εκδηλώσεις του Στε-κιού και κέλεσε τους παρισταμέ-νους να τις παρακολουθήσουν να φέρουν νέα πρόσωπα.

Η Νίκη Γκουτιουβά δικηγόρος και Γεν. Γραμματέας της Ομο-σπονδίας Αδελφοτήτων Κόνιστας και μέλος του Στεκιού, αναφέ-θηκε στο επίκαιρο θέμα των ημε-ρών, του Κυριακού και των αν-θρωπίνων δικαιωμάτων, επιση-

μαίνοντας ότι το Στέκι στήριζε τις ενέργειες του Κυριακάτικου λαού για μια ελεύθερη Κύπρο. Η Άννα Μπουρατζή-Θωά, ποι-ήτρια-ζωγράφος, η οποία είχε την ροή που προγράμματα, εκφώ-νησε τους επώνυμους παριστα-μένους και παρουσίασε τις ομι-λήτριες. Ενδιάμεσα της κύριας ομιλίας ακούστηκαν τέσσερα μουσικά κομμάτια. Ορφικοί Ύμνοι προ-σαρμοσμένα πάνω στον αρχαίο λόγο, καθώς και δυο ποιήματα της κ. Ιωάννας Κόκλα-Στάμου με-λοποιημένα από την κ. Μαρία Στούπη, που απέδωσε καταπλη-κτικά η υψίφωνος Ιριγένεια Κο-βάνη συνοδευόμενη από την Χρι-στίνα Κανελοπούλου στο αρμό-νιο. Ο υπεύθυνος του Στεκιού Πα-ναγιώτης Μπουρατζής, πέρα α-πό το καλωσόρισμα των παρι-σταμένων, αναφέρθηκε με την ιδ-ράση του Στεκιού από την ίδρυ-ση του μέχρι σήμερα. Ο Γιάννης Φούκας Καθηγητής και Πρόεδρος της Ομοσπονδίας Αδελφοτήτων Άνω Καλαμά, ε-γκωμιάσε τις εκδηλώσεις του Στε-κιού και κέλεσε τους παρισταμέ-νους να τις παρακολουθήσουν να φέρουν νέα πρόσωπα.

Η Νίκη Γκουτιουβά δικηγόρος και Γεν. Γραμματέας της Ομο-σπονδίας Αδελφοτήτων Κόνιστας και μέλος του Στεκιού, αναφέ-θηκε στο επίκαιρο θέμα των ημε-ρών, του Κυριακού και των αν-θρωπίνων δικαιωμάτων, επιση-

ΕΝΙΣΧΥΣΤΕ ΤΟΝ "ΠΑΛΜΟ" ΣΑΣ

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΙΚΗΣ

ΙΛΙΟΝ

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΚΑΡΥΔΑΚΗΣ

ΑΒΕΡΩΦ 10 Ν. ΛΙΟΣΙΑ ΤΗΛ. 26.23.596
ΟΙΚ. 26.36.676

ΨΗΣΤΑΡΙΑ SNACK BAR

ΦΑΣΚΟΜΗΛΙΑ

ΟΥΖΟΜΕΖΕΔΕΣ - ΠΟΙΚΙΛΙΕΣ
ΚΡΑΣΙ ΒΑΡΕΛΙΣΙΟ

Π. ΓΡΗΓΟΡΟΥΣΗΣ & ΓΡΑΜΜΟΥ 2 - ΣΕΦΥΡΙ
ΤΗΛ.: 210 - 2687538

Βιοτεχνία Ενδυμάτων
ΣΩΤΗΡΗΣ Π. ΜΠΟΤΣΗΣ

ΕΝΔΥΜΑΤΑ ΕΡΓΑΣΙΑΣ
ΦΟΡΜΕΣ - ΣΑΚΚΑΚΙΑ
ΡΟΜΠΕΣ

ΠΑΝΤΕΛΟΝΙΑ ΔΙΑΦΟΡΑ

• εργοστάσιο
• συνεργεία
• καράβια

ΑΘΗΝΑΣ 7, 4ος όροφος, Αθήνα
Τηλ. 3242720

ΔΙΑΦΗΜΙΣΤΙΚΕΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ

ΔΩΡΑ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

ΕΚΤΥΠΩΣΕΙΣ ΜΕΤΑΞΟΥΤΥΠΙΑΣ

ΒΕΛΟΣ

Κώστας Κολιός

Βύρωνος 54 Ν. Ζωή - Τηλ. 5774826 - 5765423

Τ Α Β Ε Ρ Ν Α

Το στέκι
της Μαρίας

ΗΛΙΟΒΑΣΙΛΕΜΑ

ΠΑΡΝΗΘΟΣ 54 - ΑΝΩ ΚΥΨΕΛΗ
ΤΗΛ.: 210 - 85 63 312

ΕΙΔΗ ΤΑΞΙΔΙΟΥ ΤΣΑΝΤΕΣ ΤΟΥΛΕΤΑΣ
ΚΑΙ ΟΛΑ ΤΑ
ΔΕΡΜΑΤΙΝΑ ΕΙΔΗ

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ

ΑΘΑΝΑΣ ΜΑΝΟΣ

ΠΛΟΥΣΙΑ ΣΥΛΛΟΓΗ ΣΧΟΛΙΚΩΝ
ΑΓ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ 21 (ΨΥΡΡΗ)
ΤΗΛ.: 210 - 32 18 214 ΑΘΗΝΑ

<<Η ΦΗΜΗ>>
ΦΑΝΟΠΟΙΑ - ΒΑΦΕΣ
ΚΑΛΥΜΠΡΑ - ΕΞΑΤΜΙΣΕΙΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΖΑΧΑΡΗΣ

ΕΠΤΑΠΥΡΓΟΥ 10, ΑΝΩ ΛΙΟΣΙΑ
ΤΗΛ. - FAX: 210 24.82.006
ΚΙΝΗΤΟ: 093-2927190
ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΠΑΤΡΙΤΕΣ
ΕΚΠΩΣΗ 10-15%

ΤΗΜΑΤΟΜΕΣΙΤΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ

ΑΓΟΡΕΣ-ΠΩΛΗΣΕΙΣ-ΑΝΤΙΠΑΡΟΣΕΙΣ

• Κατοικιών
• Οικοπέδων
• Επαγγελματιών Χώρων

Δ. Δέδες

Πρωτεύουσας 86 & Πολυμήνου 2ος όροφος
ΤΗΛ.: 2617101 - Fax: 2614544 Κιν.: 0944 308046

ΦΙΛΟΛΟΓΟΣ

ΠΑΡΑΔΙΔΕΙ ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ
ΚΑΘΩΣ ΚΑΙ ΓΑΛΙΚΑ

ΔΗΜΗΤΡΑ ΣΠ. ΤΣΑΛΛΗ

ΤΗΛ.: 50.15.982

ΠΤΥΧΙΟΥΧΟΣ
ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΟΣ

με πείρα, παραδίδει
ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΑ, σε μαθητές
Γυμνασίου, Λυκείου. Περιοχών:
Παγκρατίου, Βύρωνος, Υμηττού,
Ηλιούπολης, Αργυρούπολης,
Αγ. Δημητρίου, Καλαμακίου,
Δάφνης, Ν. Σμύρνης,
Ελληνικού, Αλίμου,
Γιαννούλα Μ. Σιώζου
Τηλ.: 210 9757488,
Κιν.: 0946 657177

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΛΑΠΠΑΣ

ΑΔΕΙΟΥΧΟΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΤΗΣ
ΦΥΣΙΚΟΥ ΑΕΡΙΟΥ ΚΛΙΜΑΤΙΣΜΟΥ

ΚΑΛΟΡΙΦΕΡ - ΥΔΡΑΥΛΙΚΑ -
ΠΥΡΟΣΒΕΣΤΗΣ

ΤΗΛ. 86.43.485 -
ΚΙΝ. 0977 355.546

ΚΑΘΑΡΙΣΜΟΣ ΠΡΟΣΩΠΟΥ
ΜΑΚΙΓΙΑΣ ΝΥΦΗΣ

ΤΑΣΟΥΛΑ ΤΣΙΑΒΟΥ

ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥΧΟΣ ΣΧΟΛΗΣ
ΛΙΣΘΗΤΙΚΗΣ

ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ 10 - 17671 ΚΑΛΛΙΘΕΑ
ΤΗΛ.: 210 9514.509

Μακιγιάζ

Νύφης
Πρωινό - Βραδυνό
Τηλεόρασης - Σπέσιαλ Εφέ
Έγχρωμης & Ασπρόμαυρης Φωτογραφίας

Βίβιαν Κιάσοο

Π. ΚΑΒΑΛΑΣ 48 - ΑΙΓΛΕΩ
ΤΗΛ.: 210 5981.835 - ΚΙΝ.: 0944 / 396.096

ΓΡΑΦΕΙΟ ΜΕΛΕΤΩΝ
ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ Γ. ΜΑΚΡΗΣ

Διπλωματούχος Πολιτικός
Μηχανικός Ε.Μ.Π.

Άδειες - Κατασκευές - Μελέτες
- Τοπογραφικά - Ηλεκτρολογικά
- Μηχανολογικά - Αναπλάσεις
- Φυσικό Αέριο

Περίας & Ολύμπου 28, Άνω
Λίδια ΤΗΛ. & FAX: 24 81 398 -
ΚΙΝΗΤΟ: 094 69 18 43

ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ «ΗΛΙΑΣ TOURS»

ΕΚΔΡΟΜΕΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ - ΕΚΔΡΟΜΕΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ - ΕΝΟΙΚΙΑΣΕΙΣ ΠΟΥΛΑΜΑΝ

ΗΛΙΑΣ ΚΑΥΚΙΑΣ - ΦΥΛΗΣ 25, ΑΝΩ ΛΙΟΣΙΑ - ΤΗΛ.: 2475240, 2475231, ΚΙΝ.: 093 2296836

PAPPAS BROS

Αφοί Παππά

Προϊόντα ζύμης & σφολιάτας

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ: Π. ΡΑΜΗ 16 ΤΑΥΡΟΣ - ΤΗΛ. 3421752 - 3412971

Αφοί ΠΑΝΟΥ

Ταπετσαρίες επίπλων
Επισκευές και
Κατασκευές
Αλλαγές υφασμάτων

Αετορράχης 12
Ν. ΛΙΟΣΙΑ

ΤΗΛ.: 210-57 57 656
210-57 40 989

Με την υψηλή τους τεχνολογία
σας προσφέρουν
ζεστάσι και οικονομία

5 ΧΡΟΝΙΑ
ΓΡΑΝΤΗ ΕΓΓΥΗ

ΜΟΝΟGLASS

ΘΕΡΜΟΜΟΝΩΤΙΚΑ -
ΗΧΟΜΟΝΩΤΙΚΑ ΚΡΥΣΤΑΛΛΑ
ΔΙΠΛΑ ΤΖΑΜΙΑ

ΑΦΟΙ ΜΠΙΤΣΟΠΟΥΛΟΙ Ο.Ε.

ΕΡΓ/ΣΙΟ: ΜΕΓ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ 6
Ν. ΛΙΟΣΙΑ - ΤΗΛ. 5056251 - 5057894
Fax: 5056264

ΚΑΤΑΡΡΑΚΤΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ

Ύστερα από τις αρχαιρείσες που έγιναν στις 6 Οκτωβρίου 2002 εξελέγη και συγκροτήθηκε σε σώμα το Διοικητικό Συμβούλιο της Αδελφότητας με την παρακάτω σύνθεση:

Πρόεδρος: Γκόγκου Ευαγγελία
Αντιπρόεδρος: Λαμπρινή Ματούλα
Γραμματέας: Μπαϊμάκα Βούλα
Ταμίας: Μπριμπίλης Ιωάννης του Σταύρου
Υπεύθυνοι Νεολαίας: Μπριμπίλης Βασίλης του Στεφάνου
Χαραλάμους Παναγιώτα του Βασίλειου
Υπεύθυνη Δημοσίων Σχέσεων: Φούκα Ευδοξία

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Το Διοικητικό Συμβούλιο, καθώς και τα μέλη της Αδελφότητας εύχονται στους παρακάτω νέους του χωριού μας, που πέτυχαν στα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματά της πήραν τα πτυχία τους, συγχαρητήρια και καλή σταδιοδρομία:

- Χριστιάνα Δούλα, Ιατρική Ιωαννίνων.
- Γιάννα Αντωνιάδη του Δ., Πτυχίου Γεωπονικής.
- Σωτήρη Χρηστίδη, Πτυχίου Ιατρικής Πανεπιστημίου Ρουμανίας.
- Γιάννα Αντωνιάδη του Ε. Πτυχίου Θεολογίας.
- Σπύρο Λαμπρινή, Πτυχίου University of Hertfordshire.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

- Η Ελένη, κόρη της Χρύσας και του Φίλιππα Δαμίγου, γέννησε αγοράκι.
- Η Αθηνά, κόρη του Κώστα και της Φώνης Ντάφλου, γέννησε αγοράκι.
- Ο Δημήτρης, γιος του Ηλία και της Καίτης Μπριμπίλη, απέκτησε κοριτσάκι.
- Η Μαρία, κόρη του Χρήστου και της Ευθαλίας Λαμπρινή, γέννησε κοριτσάκι.
- Ο Σταύρος, γιος της Ελευθερίας και του Γιώργου Λεβαντή, απέκτησε κοριτσάκι.

ΓΑΜΟΙ

- Η Αγγελική Παναγιωτοπούλου παντρεύτηκε τον Όμηρο Καρύδη στον Ιερό Ναό Προφήτη Ηλία Περάματος. Ακολούθησε τρικύβερτο γλέντι. Η Αγγελική είναι κόρη της Παναγιώτας Ν. Χαραλάμους.
- Ο Γιώργος Παππάς παντρεύτηκε την Ευδοξία Τασούλα στον Ιερό Ναό του Αρχαγανδρείου στα Ιωάννινα. Ακολούθησε παραδοσιακό γλέντι σε κοσμική ταβέρνα των Ιωαννίνων. Ο Γιώργος είναι γιος της Λαμπρινής Παππά και η Ευδοξία κόρη του Νίκου και Λίτσας Τασούλα.

Να ζήσουν ευτυχισμένοι.

ΜΙΑ ΒΡΑΔΙΑ ΣΤΟΝ ΞΕΦΛΟ - Μαζαράκι Ιωαννίνων

Γράφει ο Κων/νος Γ. Παππάς

Θέρος-τύγρος-πόλεμος λείει ο λαός μας για να τονίσει τις δυσκολίες των εργασιών που είχανε οι δύο αυτές αγροτικές δουλειές.

Στο θέρισμα των χωραφιών και το τρύγισμα των αμπελιών χρειζόταν πολλά και μεσογειακά χέρια για να ανταποκριθούν στις απαιτήσεις αυτών των αγροτικών εργασιών.

Μετά το θέρος δεν αργεί να έρθει και ο τρύγος, τον Σεπτέμβριο με τα κοφίνια και τα σποπία γεμάτα με τα κεχρίμαρνα σταφύλια, τους μούστους για τη μουςταλευριά και τα ζμπέκια.

Αμέσως και χωρίς ανάσα μετά το τρύγο ερχόταν ο χρόνος του μαζέματος του καλαμποκιού, από τα χωράφια του κάμπου του Μαζαράκιου.

Ήτανε Οκτώβριος μήνας που τα καλαμποκιά μαζεύονταν από τα χέρια όλων των Μαζαρακίων. Από μικρά παιδιά μέχρι τους πιο ηλικιωμένους. Βρισκότανε όλοι σε οργασμό σαν το μελίσσι στα λουλούδια για να πάρουν τη γύρη για το μέλι τους.

Έτσι και οι Μαζαρακίτες παίρνανε τα καλαμποκιά για να φτιάχνουνε την καλαμποκίσια πίτα και την κουλούρα. Και όπως έβγαίνε ζεστή μέσα από το χόβλο κάτω από τη γάστρα ή το φούρνο με το ένα χέρι κρατούσανε ένα κομμάτι της και με το άλλο ένα κομμάτι τυρί. Αυτό ήτανε το πρυνό, και πολλές φορές, γιατί να το ωραιοποιήσουμε, ήτανε και το κυρίως γεύμα.

Μία διατροφή που και σήμερα οι γιατροί την συνιστούν για να αποφεύγονται οι ασθένειες που προκαλούν οι σύγχρονες διατροφές.

Όποιος νοικοκύρης κατάφερνε να έχει το καλαμποκί της χρονιάς για να θρέψει την οικογένειά του ήτανε και ο πρώτος του χωριού. Δεν είχε την ανάγκη να πάει να ζητήσει δανεικά για την διατροφή της οικογένειάς του.

Το μαζέμα του καλαμποκιού γινότανε με τα χέρια μέσα στα χωράφια.

Τα βάζανε στα σακιά, τα φορτώνανε στα γαϊδούρια και στα αλογα και τα μεταφέρανε στα σπίτια τους και στις αποθήκες που ήτανε τα κατώγια.

Δεν αφήνανε πολλές ημέρες το καλαμποκί αποθηκευμένο, γιατί τότε άναβε από τη ζέση και με την υγρασία που είχε χαλούσε, μούχλιαζε.

Μετά το μαζέμα άρχιζε το ξεφύλλισμα του καλαμποκιού ή ο ξέφλος όπως τον αποκαλούσαν τότε. Λέμε τότε γιατί από τη 10ετία του '60 και μετά δεν υπάρχει ξέφλος στο Μαζαράκι μα ούτε και αλλού.

Το μαζέμα, το ξεφύλλισμα και το στέγνωμα, γίνονται σήμερα από τις βερσιτικές μηχανές που επινόησε ο άνθρωπος.

Κάθε βράδυ μετά το φανήτο όλες οι οικογένειες πηγαίνανε να ξεφύλλισουνε το καλαμποκί. Όχι χωριστά ή μία οικογένεια από την άλλη, αλλά πολλές μαζί.

Η θέση που βάζανε το καλαμποκί ήτανε, κρεμασμένο σε πλεξούδες σε χοντρά έζλα ή ονομαζόμενα σταλίκια τα οποία και αυτά ήτανε κρεμασμένα ανάμεσα στις γρύνες του σπιτιού.

Θυμάμαι σαν τώρα όταν τρώγαμε το βραδινό, όλοι μικροί και μεγάλοι, νέοι και γέροι, μαζεύονταν σε κάποιο καθορισμένο σπίτι για τον ξέφλο. Η οικογένεια έβαινε μαζί της και τις λίμπες πετρελαίου για να φωτίζουν το χώρο του ξεφύλλισματος που συνήθως ήτανε τα κατώγια.

Όταν τα βράδια άρχιζε ο ξέφλος, ήτανε μια θεία μυσταγωγία και κανείς μα κανείς δεν μιλούσε για την περιγραφή, ούτε ο καλύτερος ζωγράφος, με τα ωραιότερα χρώματα, ούτε και ο καλύτερος συγγραφέας, παρά μο-

Αστερείτες είναι οι ηγέτες των γιορταστικών παραδόσεων του τόπου μας, όπως, άλλωστε, όλης της Ηπείρου και της Ελλάδας: Θρύλοι, παραλογές, έθιμα, τραγούδια, κάλαντα, και τόσα άλλα.

Απ' αυτή την τόσο πλούσια και ακριβή μας παράδοση θυμίζουμε δύο, απ' τα πολλά κάλαντα Χριστουγέννων-Πρωτοχρονιάς και Φώτων, όπως τα τραγουδούσαν τα σκολιάρπαιδα στα δύο Σουλιχωρία, αλλά και σε άλλα χωριά της περιοχής Καλαμά-Κασσιδιά, ίσως με διάφορες παραλλαγές.

Λόγος απλός και λαϊκός, γνήσιος και ανυπόκριτος, περιεκτικός και σύντομος, εορταστικός και πρακτικός. Τα λέει όλα, και με τόση γλαφυρότητα και αμεσότητα, για τις συνήθειες, τα έθιμα, τους καημούς, τις αγωνίες, τις απαντοχές και τις προδοκίες, και των μεγάλων και των παιδιών εκείνου του καιρού.

Ας τον απολαύσουμε: Οι μεγαλύτεροι με γλυκιά νοσταλγία, για κείνες τις τρυφερές μας ηλικίες. Οι νεώτεροι με θεωρητική διάθεση, για κείνα τα ευαίσθητα, και σκληρά μαζί, σκολιάρπαιδα-χωριατόπαιδα, που σήμερα πια, ή έχουν μείνει για πάντα, ή είναι οι παππούδες και οι πατεράδες τους.

Τα κάλαντα αυτά τα τραγουδούσαν τα παιδιά ξεκινώντας απ' τα χαράματα, την ώρα που οι μεγάλοι ξεκινούσαν, όπως πάντα, τα ζωντανά για τη βοσκή ή τις ετοιμασίες της γιορτινής μέρας.

Τα τραγουδούσαν παρέες-παρέες, ανά δυο-τρία-τέσσερα παιδιά μαζί, από σπίτι σε σπίτι, και για μουσική υπόκρουση κούναγαν στο ρυθμό του τραγουδιού μεγάλα και μικρά κουδούνια, κυπριά και τρουκάνια. Αυτά τα κράταγαν στα χέρια τους ή σε αρμαθίες περασμένα (μέχρι και 10 κουδούνια μαζί!) με μαστοριά σ' ένα κατάλληλο οριζόντιο ξύλο, που το στήριζαν στη μέση σ' ένα γερό στύλο κατακόρυφο, μέχρι το ύψος των χεριών τους, και τα κούναγαν όλα μαζί.

Έτσι οι αυλές και οι δρόμοι του χωριού αντηχούσαν όλη μέρα απ' τα τραγούδια και τα κουδούνισματα. Πολλές φορές τα κοπάδια αλφαίνονταν, όταν τύχαινε να συναντηθούν, και τα σκυλιά συνειρημένα γάβγιζαν συνέχεια. Όλα έφταναν το ευχάριστο πρωινό ξύπνημα και το γιορταστικό χαρούμενο ξεσπάσμα όλου του χωριού.

Κατά τον ίδιο τρόπο τραγουδιόνταν και τα κάλαντα της μεγάλης εβδομάδας (ο «Λάζαρος») το Σάββατο του Λαζάρου και την Κυριακή των Βαΐων, αλλά αυτά θα τα θυμηθούμε σαν έρθει η ώρα τους, το Πάσχα.

ΚΑΛΑΝΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ-ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΣ

Χριστούγεννα-πρωτούγεννα πρώτη γιορτή του χρόνου, οι δυο μεγάλες οι γιορτές, χαρά όλου του κόσμου, Άγιος Βασίλης έρχεται και ο Χριστός γεννιέται. Γεννιέται κι ανατρέφεται με μέλι και με γάλα, το μέλι δίνουν άρχοντες, το γάλα αφεντάδες, και πίτες πεντανόστιμες οι όμορφες κυράδες. Κυρά καλή, κυρά χρυσή, κυρά μαλαματένια, νάχεις του κόσμου τα καλά, πώποτε μαύρη έννοια. Σ' αυτό το σπίτι πούρβαμε πέτρα να μη ραγίσει, κι ο νοικοκύρης του σπιτιού χρόνια πολλά να ζήσει. Να φτάσει χρόνους εκατό, ν' ασπρίσει, να γεράσει, να μοιάσει με ψηλό βουνό, και τώρα ας μας κεράσει!

- Σπολλάττει (εις πολλά τα έτη)
- Καλοχρονιά (καλή χρονιά)

ΚΑΛΑΝΤΑ ΤΩΝ ΦΩΤΩΝ

Σήμερα είν' τα Φώτα κι ο φωτισμός και γιορτή μεγάλη κι ο Αγιασμός. Κάτω στον Ιορδάνη τον ποταμό πάει η Παναγία μας η Δέσποινα και τον Αη-Γιάννη παρακαλεί: Αη-Γιάννη αφέντη και Πρόδρομε έλα να βαπτίσεις Θεού παιδί, φωτισμό να δώσεις σ' όλη τη γη, Αγιασμό στα δέντρα και στα σπαρτά, στα σπίτια, στους ανθρώπους, στα ζωντανά. Ο Αγιασμός να φέρει τις προκοπές, φιλέψτε για να πιάσουν και οι ευχές.

- Καλή φωτίση
- Και του χρόνου

Τα Κάλαντα αυτά παρουσιάζονται εδώ, όπως τα διέσωσε και τα πέρασε στους μαθητές του, ο ακούρατος ερευνητής της λαογραφίας και γνήσιος λάτρης της παράδοσης και της μικρής πατρίδας μας, αείμνηστος Δάσκαλος των Σουλιωτών, Παναγιώτης Πάντος.

(Για την παρουσίαση)
Π.Π.Π.

Άρχισε ο μπροστάρης πρώτος με τη καλή του τη φωνή και ακολουθούσαν όλοι οι άλλοι όπως μια καλοεκπαιδευμένη χορωδία.

Στα ενδιάμεσα η νοικοκυρά ή ο νοικοκύρης έφερνε συκομαϊδες ζμπέκια, κανένα κυδώνι ή ψήνανε καμιά βούρα στη φωτιά και τη τρώγανε και το τσίπουρο δεν έλειπε.

Για σόους δεν έβρουν τις ονομασίες, κάνουνε γνωστό ότι οι συκομαϊδες είναι ξεραμένα σύκα και βουτηγμένα μέσα στο πετιμέζι τα ζμπέκια είναι καρύδια αρμαθισμένα και το τσίπουρο ήτανε μέρα στη μουςταλευριά όσο για τη βούρα ήτανε μικρά καλαμποκιά αραιωμένα από σπύρια που δεν ήτανε αρμαθισμένα και τα ψήνανε στη φωτιά και τα τρώγανε αυτοστιγμής.

Έξω από κάθε σπίτι τα τσιόγκαλα από τα καλαμποκιά τα ψήμενα ή από το ξεσπορίσασμα των μαζεύονταν βουνό.

Τι χαρά για τα παιδιά το πρωί να βλέπουνε τα τσιόγκαλα βουνό. Μετά το σχολείο αρχίζουνε τον εσκαλοπλεμό μεταξύ τους να πετάνε τα τσιόγκαλα για βόλια. Τα οποία ήτανε άχρηστα τα είχανε να τρώνε τα γαϊδούρια μόνο γιατί κανένα άλλο ζωό δεν τα έτρωγε.

Αυτά και άλλα γινότανε στο Μαζαράκι κάθε βράδυ, πότε στο ένα σπίτι και πότε στο άλλο.

Ο μήνας Οκτώβριος έβρισκε όλους τους Μαζαρακίτες να δουλεύουνε όλοι τους μαζί. Και την ημέρα και το βράδυ. Αυτό οφειλότανε στο ότι χρειάζοντανε πολλά χέρια να τελειώσουνε τις δουλειές τους γρήγορα που δεν παίρνανε αναβολή. Και όλος ο κόσμος ήτανε πιο δεμένος μεταξύ τους.

Ο ένας είχε την ανάγκη του άλλου. Σήμερα με τα μηχανήματα οι δουλειές έχουν αποδομηθεί αλλά και ο κόσμος έχει αποξενωθεί.

Αυτά είναι τα καλά και τα κακά του σύγχρονου κόσμου.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ - ΓΕΓΟΝΟΤΑ - ΣΧΟΛΙΑ

ΔΗΜΟΣ ΕΥΡΥΜΕΝΩΝ

Εγκαινία Συνεδριακού-Εκθεσιακού Κέντρου Μαρμάρου

Στην έδρα του Δήμου, την Κληματία, την Τετάρτη 18 Δεκ., σε μια λαμπρή τελετή, όπου είχαν προσκληθεί όλοι οι φορείς της περιοχής, καθώς και οι οργανώσεις των αποδήμων, πραγματοποιήθηκαν τα εγκαινία του νεόκτιστου Εκθεσιακού-Συνεδριακού Κέντρου του Δήμου Ευρυμενών.

Το Συντονιστικό Συμβούλιο των Αδελφοτήτων των χωριών, του Δήμου, που δεν μπόρεσε να ανταποκριθεί στην πρόσκληση, όπως θα ήθελε εκπροσωπώντας όλους τους απόδημους απέστειλε προς τον απερχόμενο Δήμαρχο ΦΙΛΙΠΠΟ ΔΕΡΕΚΑ και το Δ.Σ. το ακόλουθο γράμμα, φορτισμένο με γνήσιο πατριωτικό παλμό και ουσιαστικό ενδιαφέρον.

Φίλε Δήμαρχε,
Αγαπητοί Συμπατριώτες,
Ευχαριστούμε για την φιλική πρόσκληση, να παραστούμε στα σημερινά εγκαινία του κτιρίου του Εκθεσιακού Κέντρου, που κατασκεύασε ο Δήμος μας στην έδρα του, την Κληματία.

Πιστεύουμε ότι το Κέντρο αυτό, που ήταν απαραίτητο στο Δήμο μας, αν λειτουργήσει με πνεύμα ανοιχτό στην τοπική κοινωνία, έχει να προσφέρει πολλές και ουσιαστικές υπηρεσίες, όχι μόνο στο επιχειρηματικό-οικονομικό πεδίο, αλλά και στο πολιτιστικό-δημοκρατικό-κοινωνικό επίπεδο.

Είναι κρίμα, και μας στεναχωρεί πολύ, που το εργάσιμο της μέρας και η σύμπτωση με την τελευταία εργάσιμη εβδομάδα, προ των Χριστουγέννων, μας στέρησαν τη χαρά να βρεθούμε δίπλα σας, σ' αυτή τη ζεστή τελετή εκδήλωσης, όπως τη νιώθουμε.

Καταραμένη απόσταση: ως πότε, ακόμα, θα καταδικάζεις την ιδιαίτερη πατρίδα μας,

την Ήπειρο, να μην μπορεί να έχει κοντά της τα παιδιά της, κάθε φορά που τα καλεί, και εκείνα καίγονται να τρέξουν κοντά της;

Μοιραζόμαστε τη χαρά σας, εδώ στην αποδημία, και, παρά τη σωματική απουσία, είμαστε παρόντες ψυχικά και πνευματικά, με όλη μας την πατριωτική φόρτιση και νοσταλγία.

Με την ευκαιρία, σας εκφράζουμε τα συγχαρητήριά μας για τη γόνιμη τετραετία, και το σημαντικό έργο που επιτελέσατε σ' αυτή, καθώς και τις ευχαριστίες μας, για τη δημιουργική συνεργασία μας, σε πάρα πολλούς τομείς της παράλληλης δράσης μας, με το κοινό ενδιαφέρον για την οικονομική, πολιτιστική και κοινωνική ανέλιξη του τόπου μας.

Πιστεύουμε ότι το ενδιαφέρον αυτό και η συνεργασία μας θα συνεχιστούν και στη νέα τετραετία, από όποιο «μετερίζι του αγώνα» κι αν βρεθεί ο καθένας μας, πάντα με το διπλό κοινό στόχο:

Αφ' ενός, να προχωρήσουν γρήγορα, και να ολοκληρωθούν σωστά, τα προγράμματα και τα έργα, που βρίσκονται σε εξέλιξη ή έχουν δρομολογηθεί.

Αφ' ετέρου, να ανοιχτούν και καινούργιες και ευρύτερες συνεργασίες και προοπτικές, για τα χωριά μας, το Δήμο μας και την ευρύτερη περιοχή, Καλαμά-Κασιδιάρη, με νέες ιδέες, αναζητήσεις, προτάσεις, στα πλαίσια του κοινού Ηπειρωτικού οράματος, που υπηρετούμε όλοι μας.

Με εγκάρδιους πατριωτικούς χαιρετισμούς
Για το Συντονιστικό Συμβούλιο των Αδελφοτήτων
ΠΕΤΡΟΣ Π. ΠΑΝΤΟΣ
Πρόεδρος Αδελφότητας Σουλόπουλου
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΠΟΥΡΑΤΖΗΣ
Πρόεδρος Αδελφότητας Βασιλόπουλου

Ορκωμοσία της νέας δημοτικής αρχής Ευρυμενών

Την Κυριακή 22 Δεκεμβρίου στο Δήμο Ευρυμενών έγινε η ορκωμοσία του νέου Δημάρχου ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΤΣΑΝΟΥ, του Δημοτικού Συμβουλίου και των Τοπικών Συμβουλίων των χωριών του Δήμου.

Το Συντονιστικό Συμβούλιο των Αδελφοτήτων των χωριών του Δήμου, που είχε προσκληθεί αλλά δεν κατόρθωσε να παρευρεθεί, απέστειλε προς την νέα Δημοτική Αρχή το ακόλουθο γράμμα, εκφράζοντας το ουσιαστικό ενδιαφέρον και την αισιοδοξία του για το μέλλον της συνεργασίας Δήμου και Αδελφοτήτων.

Αγαπητέ Δήμαρχε,
Αγαπητοί Συμπατριώτες,
Χαρήκαμε με την ευγενική πρόσκληση, να παραβρεθούμε στην τελετή της ορκωμοσίας σας, για την ανάληψη των καθηκόντων της νέας Δημοτικής Αρχής.

Λυπούμαστε που οι περιστάσεις και η συγκυρία, δε βοήθανε να σας εκφράσουμε και από κοντά αυτή τη χαρά μας.

Θα το υλοποιήσουμε, σίγουρα, σε μια από τις πρώτες συνεδριάσεις του Δημοτικού Συμβουλίου, όπου, μετά από μεταξύ μας συνεννόηση, θα ήταν γόνιμο να έχουμε και μια πρώτη ουσιαστική συζήτηση και ανταλλαγή απόψεων, με βάση το κοινό μας ενδιαφέρον για το Δήμο και τα χωριά μας.

Είμαστε αισιόδοξοι ότι, το γνήσιο ενδιαφέρον για τον τόπο, καθώς και η εξαιρετική συνεργασία, που έχει αναπτυχθεί μέχρι σήμερα, ανάμεσα στο Δήμο και το Συντονιστικό Συμβούλιο των Αδελφοτήτων, θα συνεχιστεί και στη νέα τετραετία.

Ακόμα, πιστεύουμε ότι το ενδιαφέρον και η

συνεργασία θα αποδώσουν περισσότερα, αν αξιοποιηθούν σωστά και χωρίς άγονες αρνήσεις ή παραταξιακούς αποκλεισμούς, όλη η μέχρι τώρα πείρα και δυναμική, που έχουν κατακτηθεί.

Με τη σημερινή ευκαιρία, δε θεωρούμε μονότονο να επαναλάβουμε και προς εσάς, αυτό που, με την ευκαιρία των εγκαινίων του Εκθεσιακού-Συνεδριακού Κέντρου, πριν από λίγες μέρες γράψαμε και προς την απερχόμενη Δημοτική Αρχή, για το διπλό κοινό στόχο, που πιστεύουμε ότι πρέπει να έχουν ο Δήμος και η Αποδημία.

Αφ' ενός, να προχωρήσουν γρήγορα και να ολοκληρωθούν από το Δήμο ή διαδημοτικά.

Αφ' ετέρου, να ανοιχτούν και καινούριες, ευρύτερες συνεργασίες και προοπτικές για τα χωριά μας, το Δήμο μας και την ευρύτερη περιοχή, Καλαμά-Κασιδιάρη, με νέες ιδέες, αναζητήσεις, προτάσεις, στα πλαίσια του κοινού Ηπειρωτικού οράματος, που υπηρετούμε όλοι μας.

Σας εκφράζουμε τα συγχαρητήριά μας για την ανάληψη των καθηκόντων σας και σας ευχόμαστε, από καρδιάς, εκ μέρους όλων των απόδημων του Δήμου μας, καλή δύναμη και καλή δουλειά για μια γόνιμη θητεία.

Με εγκάρδιους πατριωτικούς χαιρετισμούς
Για το Συντονιστικό Συμβούλιο των Αδελφοτήτων
ΠΕΤΡΟΣ Π. ΠΑΝΤΟΣ
Πρόεδρος Αδελφότητας Σουλόπουλου
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΠΟΥΡΑΤΖΗΣ
Πρόεδρος Αδελφότητας Βασιλόπουλου

ΕΥΧΕΤΗΡΙΟ ΜΗΝΥΜΑ απ' τον Πρόεδρο της Ομοσπονδίας Γιάννη Φούκα

Εύχομαι το άστρο της Βηθελέμ να φωτίσει τις καρδιές και τα σπίτια όλων των μελών της Ομοσπονδίας μας.

Το 2003, που ανατέλλει, ας είναι έτος υγείας, χαράς και προκοπής.

Τούτες τις Άγιες ημέρες η καρδιά και η σκέψη των αποδήμων βρίσκεται πιο συχνά κοντά στα γραφικά χωριά μας, κοντά στους λιγοστούς εναπομείναντες συμπατριώτες μας, τους ακρίτες φρουρούς του τόπου και των παραδόσεών μας.

ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΑ - ΚΑΛΗ ΧΡΟΝΙΑ

«ΩΣΕΙ ΠΑΡΟΥΣΑ»

Στις 11 Αυγούστους η Ομοσπονδία μας σε συνεργασία με το δήμο Ευρυμενών, τη Νομαρχία Ιωαννίνων, την Αδελφότητα Σουλόπουλου και τους απογόνους του Χρήστου Χρηστοβασιλή πραγματοποιήσε, ως γνωστόν, λαμπρή εκδήλωση στη γενέτειρά του συμπατριώτη μας λογοτέχνη με μεγάλη επιτυχία.

Όσοι, λοιπόν, παραβρεθήκαμε στην εκδήλωση αυτή νιώσαμε πραγματικά μια υπερηφάνεια για το λαμπρό αυτό τέκνο της περιοχής μας αλλά και ικανοποίηση διότι του αποδόθηκε ο οφειλόμενος φόρος τιμής έστω και καθυστερημένα.

Στο χαιρετισμό που απηύθυνε ο Πρόεδρος της Ομοσπονδίας την ημέρα εκείνη, ευχαρίστησε όλους τους συνετελεστές καθώς κι όλους όσοι παραβρέθηκαν και τίμησαν το συμπατριώτη μας Χρηστοβασιλή.

Εκείνη που «έλαμψε με την απουσία της» ήταν η Νομαρχία Ιωαννίνων. Η ηγεσία της. Δηλαδή ο κ. Νομάρχης, ο κ. Ζαμπαλάς.

Η πρόφαση ότι είχε ανελημμένες υποχρεώσεις δεν ευσταθεί.

Μπορούσε σ' αυτή την περίπτωση να στείλει έναν εκπρόσωπό της, έναν νομαρχιακό σύμβουλο. Αυτό δεν έγινε, και ο αντίκτυπος ήταν άσχημος. Δε βγάζω κακίες, αλλά μερικά πράγματα δεν μπορεί να περνούν ασχολίαστα.

Η ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΣΤΕΓΗ ΚΑΙ Η ΠΟΡΕΙΑ ΤΗΣ

Στις 23 Νοεμβρίου 2002 το απόγευμα στο Πνευματικό Κέντρο Ηπειρωτών, η Πανεπειρωτική Συν/δια Ελλάδας (Π.Σ.Ε.) πραγματοποίησε έκτακτη συνάντηση με τους αντιπροσώπους μέλη των Ηπειρωτικών Συλλόγων της αποδημίας, με θέμα: «Η πορεία της Ηπειρωτικής Στέγης», που χρόνια τώρα ταλανίζεται χωρίς αποτέλεσμα.

Ο Πρόεδρος της Π.Σ.Ε. κ. Κώστας Αλεξίου, ούτε λίγο ούτε πολύ, είπε πως υπάρχει κίνδυνος να χαθεί το οικοπέδο των 4,5 στρεμμάτων που είχε παραχωρηθεί το 1996 με απόφαση που υπέγραψαν οι τότε Ηπειρώτες Υπουργοί Στέφανος Τζουμάνης, Αλέκος Παπαδόπουλος και ο Γιάννης Παπαντωνίου, προς μεγάλη ικανοποίηση όλων των Ηπειρωτών.

Σήμερα ο Δήμος Αμαρουσίου έρχεται να αμφισβητήσει την παραχώρηση του οικοπέδου, που βρίσκεται εντός των ορίων του (ας είναι καλά οι Ολυμπιακοί Αγώνες του 2004). Πρέπει να πούμε πως η παραχώρηση του οικοπέδου στην Π.Σ.Ε. είναι για χρήση και όχι ως ιδιοκτησία, όπως προέκυψε από την συζήτηση του θέματος. Να καλά διαβάσατε αμφισβητεί την παραχώρηση και κατέθεσε προσφυγή, εναντίον του κτιρίου που πρό-

Από τη μια μεριά τα πανό που αναρτήθηκαν για τη μέρα αυτή έγραφαν ότι η εκδήλωση γίνεται «υπό την αιγίδα της Νομαρχίας Ιωαννίνων» κι από την άλλη η επίσημη Νομαρχία ήταν απύσχα.

Σκέφτηκα, κατόπιν εορτής, βέβαια, ότι το σωστότερο και δικαιότερο ήταν, τα πανό να γράφουν ότι η εκδήλωση γίνεται με τη φροντίδα ΚΥΡΙΩΣ του Δήμου Ευρυμενών (Δερέκας, Μαρούτα, κ.λπ.), του πατριδολάτρη Πέτρου Πάντου και της Ομοσπονδίας.

Ιδιαίτερη συγκίνηση προκάλεσε η εξαιρετική χειρονομία της δικηγόρου Νίκης Γκουνοπούλα, γραμματέας της Ομοσπονδίας Κόνιτσας, που παρέδωσε στη διάρκεια της τελετής στον Πρόεδρο της Ομοσπονδίας μας, Γιάννη Φούκα, ιδιόχειρη επιστολή του Χρήστου Χρηστοβασιλή, ένα σπάνιο γραπτό κειμήλιο, γραμμένο με καλλιγραφική γραφή απ' τα χέρια του ίδιου του λογοτέχνη.

Η Ομοσπονδία ευχαρίστησε θερμά τη φίλη μας τη Νίκη, που εκτός των άλλων είναι και εκλεκτό στέλεχος στο «Σκέκι τέχνης, λόγου και παράδοσης» που ως γνωστόν λειτουργεί στην αίθουσα Βασιλοπούλιωτων.

Ο Πρόεδρος της Ομοσπονδίας
Γιάννης Φούκας

κεται να κτίσει η Π.Σ.Ε., στο Συμβούλιο της Επικρατείας, με την αιτιολογία, ότι θα υποβαθμισθεί το φυσικό περιβάλλον της περιοχής.

Μπροστά σ' αυτό το μεγάλο κίνδυνο να χαθεί κι αυτή η παραχώρηση (έχουν προηγηθεί άλλες δύο επί εποχής Δ. Τσοβόλα και Γ. Μυλωνά, οι οποίες αναίρεθηκαν), κρίθηκε απαραίτητη αυτή η ενημέρωση των μελών της (Ηπειρωτικοί Σύλλογοι της Αποδημίας) που είναι η δύναμη της Στέγης την απόφασή τους, την θέση τους, τις προτάσεις τους, ώστε να τις αξιολογήσει για τις περαιτέρω ενέργειές της, τις οποίες και έλαβε.

Η προσέλευση των αντιπροσώπων δεν ήταν η αναμενόμενη μπροστά στο μέγεθος του θέματος. Ίσως και η μέρα που επιλέχθηκε να είναι μια απτία. Όμως δεν παύει να υφίσταται το ενδιαφέρον και ν' απασχολεί όλους τους Ηπειρώτες της αποδημίας προς πείσμα της Πολιτείας που επί μια 20ετία περίπου όλο παραχωρεί και τάζει και στέγει δεν βλέπουμε.

Ελπίζουμε σε αίσιο τέλος της υπόθεσης αυτής το συντομότερο δυνατόν, ώστε ν' αρχίσει επιτέλους ο ευχάριστος αγώνας ανέγερσης της Ηπειρωτικής Στέγης.

Η ΜΟΝΗ ΑΓ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΑΝΩ ΜΠΟΓΔΟΡΙΑΝΗΣ

Η διαλυμένη, εγκαταλειμμένη και μισοκαταστραμμένη σήμερα Μονή του Αγ. Αθανασίου, βρίσκεται σ' απόσταση 15' περίπου με τα πόδια πάνω από το δημόσιο δρόμο Κάτω Μπογδόρνιας - Άνω Μπογδόρνιας (σημερινού Παρακάλμου) και απέναντι ακριβώς από τη Μονή Σωσίνου.

Κρυμμένη μέσα στις βελανιδιές και τα πυρηνάκια, δικαιολογεί τη φήμη της σαν «κρυφό σχολειό» επί Τουρκοκρατίας.

Από το παλιό μοναστήρι σώζεται μόνο το καθολικό του, μονόκλιτη βασιλική, με πρόναο, κυρίως ναό, Ιερό Βήμα και ένα χαγιάτι στη Νότια πλευρά. Μπορούμε να πούμε ότι η Μονή του Αγ. Αθανασίου ιδρύθηκε και ιστορήθηκε από τον ιερομόναχο ηγούμενο της Μονής Σωσίνου Δανιήλ, το 1688.

Στην εσωτερική επιφάνεια του κυρίως ναού και του Ιερού Βήματος υπάρχουν ωραίες αγιογραφίες, άλλες καλά διατηρημένες — όπως στην οροφή του κυρίως ναού — και άλλες καταστραμμένες από τους σκασμένους σοβάδες. Στο Ιερό Βήμα υπάρχει μία μικρή κεντρική κόγχη, πάνω από την Αγία Τράπεζα, που είναι χτιστή και ενσωματωμένη με την κόγχη και μία ακόμη μικρότερη, στ' αριστερά της κεντρικής.

Το τέμπλο της εκκλησίας είναι μικρό, ξυλόλυπτο, με ωραίες Δεσποτικές εικόνες, της Παναγίας Βρεφοκρατούσας, του Χριστού (του 1743) και του Προδρόμου. Από τις 10 εικόνες των Αποστόλων της Μεγάλης Δέησης που έγιναν το 1688 (ΕΤΟΥΣ ΑΧΠΗ) λεί-

ΤΟΥ ΠΑΝΗΕΡΟΤΑΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΚΩΣΤΑΝΤΙΝΟΥ / ΠΟΛΕΟΣ ΕΠΗΤΡΟΠΟΥ ΓΟΥΜΕΝΟΥ ΣΕΣΥΝΟΥ ΔΑΝΗΗΛ ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΥ / ΙΕΡΑΤΕΒΟΝΤΟΣ ΙΩ(ΑΝΝΟΥ) ΙΕΡΕΟΣ Κ(ΑΙ) ΓΕΟΡΓΙΟΥ ΙΕΡΕΟΣ ΕΤΕΛΕΙΘΙ ΕΝ ΜΗΝΥ / ΟΚΤΟΒΡΙΟΥ ΕΝ ΕΤΙ ΑΧΠΗ' 1688».

ΘΕΟΣ» ενώ πάνω απ' αυτή, σε κόκκινο κεραμίδι:

«ΦΙ / ΛΟ (ΘΕΟΣ) / ΑΝΘ» που σημαίνουν, ότι το καθολικό της Μονής χτίστηκε από το Φίλο, το 7059 από κτίσεως κόσμου ή το 1551 (7059-5508=1551) από τη Γέννηση του Χριστού.

Περισσότερες πληροφορίες, για τη Μονή Αγ. Αθανασίου —ενοριακού και κοιμητηριακού ναού, για κάποιο χρονικό διάστημα, του συνοικισμού Μπογδόρνιας— και κυρίως για τον πρόναο του καθολικού —τυφλό δωμάτιο ή κρυφό σχολειό, κατά τους ντόπιους— αναφέρονται στο πρόσφατα εκδομένο βιβλίο του εκπαιδευτικού Ανδρέα Γκόγκου.

Βιβλιογραφία: ΓΚΟΚΓΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ, Παρακάλμος, τόμος πρώτος, σελ. 394-405. Εκδόσεις «ΔΩΔΩΝΗ», Αθήνα-Πάρινα, 1995.

Ο ΑΓ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΕΙ ΤΗΝ ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ο Άγ. Αθανάσιος ευχαριστεί θερμά και ευλογεί την Τράπεζα Ελλάδος για την προσφορά της με το ποσό των 850.000 δρχ. για την αναπαλαίωση της Ιεράς Μονής του Άγ. Αθανασίου Παρακάλμου.

Για τον Άγ. Αθανάσιον
Φώτης Ε. Μανούρης